Akinek inge,
vegye magára!
6

Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 inggel díjazott pályázat!

Ludas Matyi

IV. évfolyam, 36. szám
SZATIRIKUS HETILAP
1948 szeptember 4.

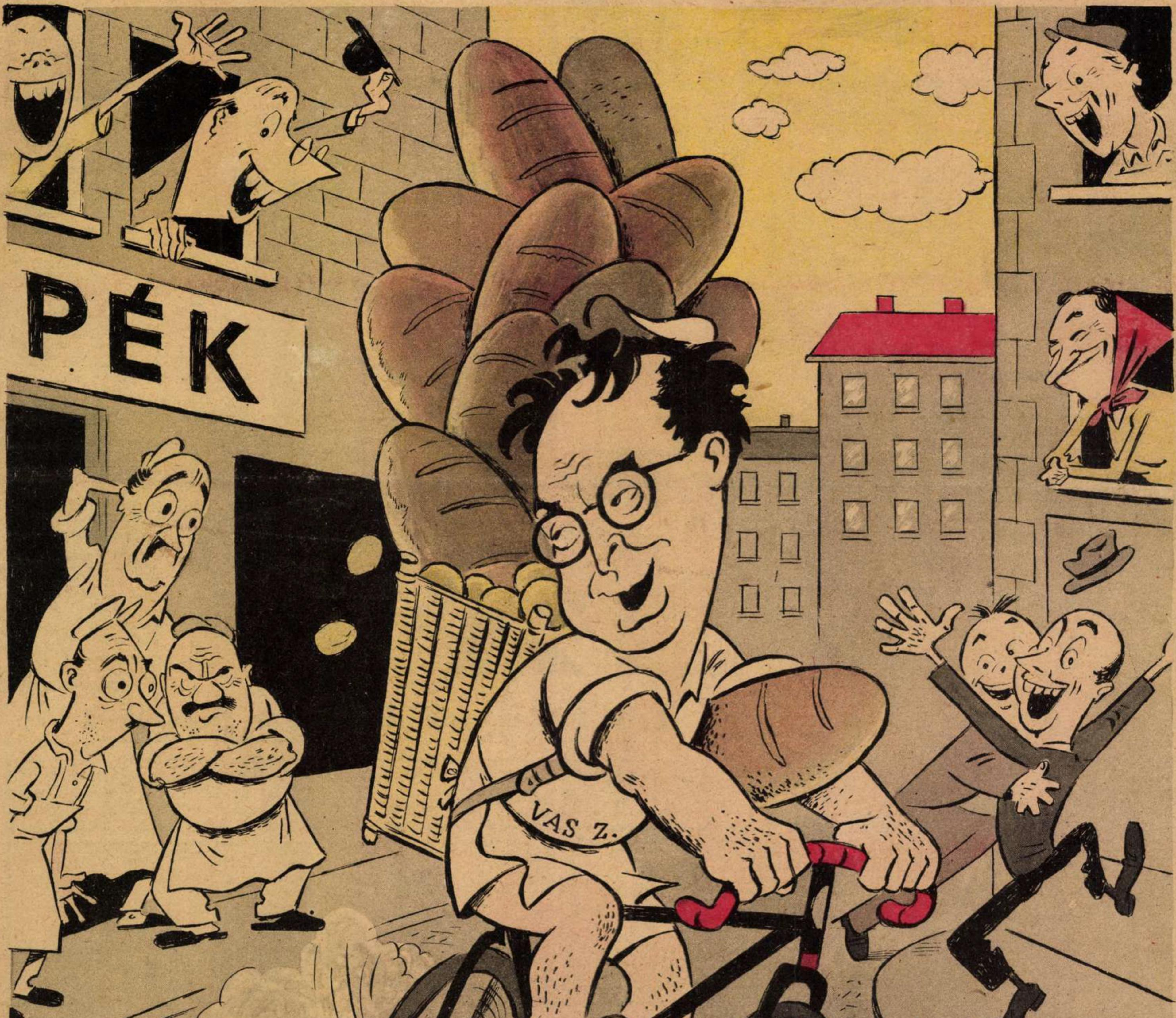

Feketéző pékek kara: No nézd csak, ez a fránya Vas Zoltán kivette a szánkból a kenyeret!

70 fillér

Itt a beiratkozás ideje

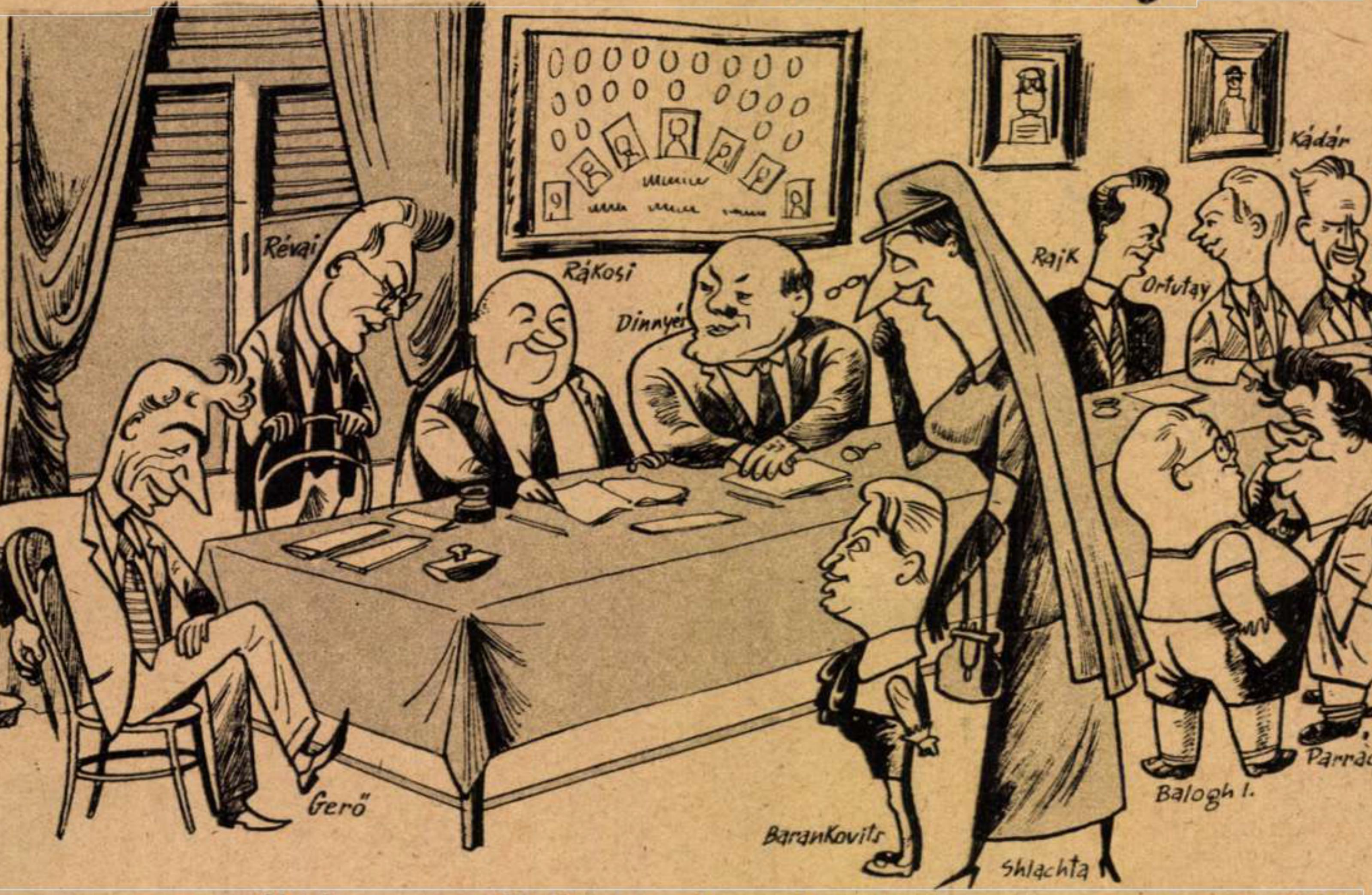

Slachta mama: Pistikét tessék az elsőpadba ültetni, mert kicsit rövidlátó.

Egy betegesen törpe ratler

Kutyatenyésztő társaságban folyik a dicsekvés.

— Tudjátok, — mondja egy tenyésztő — van nekem többek között egy törpe ratlerem, hát én már sok törpe ratlert láttam, de ilyen picit még sohasem. Az egész kutya eltűnik a markomban, ha rácsukom az öklömet…

— Az semmi, — tromfolja le a másik tenyésztő — nekem van többek között egy törpe ratlerem, az olyan kicsi, hogy ha egy bolhát szed fel, akkor nem a kutyának van egy bolhája, hanem a bolhának van egy kutyája…

A „beszélő"

avagy

ilyen volna egy rádióközvetítés a másvilágról

A BESZÉLŐ *(sebesen pergő nyelven)*: Kedves hallgatóink, itt áll előttünk Attila őfelsége, a húnok nagy királya, idekérettük a lángeszű Archimedes urat és már közeledik ruganyos léptekkel a minden dícsérő jelzőt megszégyenítő Shakespeare mester is. Belekábulunk a szédítő gondolatba és elszédülünk a kábító lehetőségektől: most végre a leghitelesebb forrásokból tudomást szerezhet az emberiség olyan titkokról, amelyeket évszázadok, sőt évezredek óta hasztalanul igyekeztünk megfejteni!

AZ EMBERISÉG *(közelebb húzza székét a rádiójához)*.

A BESZÉLŐ: De ne szaporítsuk a szót, kérjük is meg mindjárt Attila őfelségét, hogy szíveskedjék tájékoztatni minket: mi igaz abból az orrvérzés-históriából?

ATTILA *(mély hangon, megfontoltan)*: Orrvérzésem nekem valójában…

A BESZÉLŐ *(közbevág)*: Igen, igen, felséged vérmes ember volt, többször is kapott orrvérzést s egy szerencsétlen véletlen folytán a nászéjszakáján is… Felség, fogadja az egész emberiség legmélyebb együttérz…

ATTILA *(sértett hangon)* Mondom, orrvérzésem…

A BESZÉLŐ: Most még azt is kegyeskedjék közölni: hol helyezték örök nyugalomra?

ATTILA: Ott, ahol a…

A BESZÉLŐ: Kerestük már Lengyelországban, Ausztriában, Franciaországban, Itáliában, a legvalószínűbb azonban, hogy Szeged környékén…

ATTILA *(magához próbálja hódítani a szót)*: Hogy egycsapásra elintézzük…

A BESZÉLŐ: Arany-, ezüst-, majd vaskoporsóba tették, a sírásókat elámították, a Tiszát félre vezették, a közönséget lenyilazták, Gárdonyi gyönyörűen leírja, olvassa el felséged… Hát nagyon köszönjük, forduljunk most Archimédes mérnök úrhoz és kérdezzük meg tőle: mi igaz abból, hogy fürdőkádban ülve fedezte fel híres tételét s örömében ruha nélkül rohant végig a városon?

ARCHIMEDES *(vékony, öreges hangon)*: Hát kérem, az tulajdonképpen úgy volt, hogy…

A BESZÉLŐ *(lelkesülten)*: Ó, igen, igen, megértjük, nagyszerű pillanat lehetett, amikor fellobbant a mérnök úr fejében a vízben a felfedezés szikrája! A mi diákkorunkban még énekelve rögzítették az ön remek tételét a nebulók emlékezetébe. *(Énekel.)* «Vízbe mártott minden test, kisangyalom. — A súlyából annyit veszt, kisangyalom…»

ARCHIMEDES *(kísérletezik a megszólalással)*: Az úgy volt, hogy…

A BESZÉLŐ: Noli turbare! *(Tovább énekel. —* «Amennyi az általa — Kiszorított víz súlya, kisangyalom…» Nagyon köszönjük…, s most még a kitűnő Shakespeare mesterhez fordulunk, hogy döntse el végre a nagy kérdést: ő írta-e a neve alatt fennmaradt műveket vagy Bacon?

SHAKESPEARE *(dallamos hangon, könnyedén)*: Két szóval…

A BESZÉLŐ: Felfedezték ugyanis, hogy a mester magukban a műveiben megírta: nem ön írta őket. Egyes betűket más betűtípussal szedetett, s ezeket egybeolvasva megkapjuk a kijelentést, hogy nem ön írta… azaz ön írta, hogy nem ön írta…, vagyis végeredményben ön írta…, érti, mester? Most pedig mégegyszer megköszönve, hogy szívesek voltak részletes és kimerítő választ adni mindazokra a kérdésekre, amelyeket évszázadok, sőt évezredek óta hasztalanul igyekezett megfejteni az emberiség, s amelyek most már teljes világosságban…, a maguk leplezetlen valóságában… *(S még öt percig beszél, mert csak 16.45 van, a közvetítésnek viszont 16.50-ig kell tartania)*.

AZ EMBERISÉG *(elragadtatással kiáltja a rádiója mellett)*: Remek svádája van ennek a Kricselitsnek! Élvezet hallgatni! *Leszkay András.*

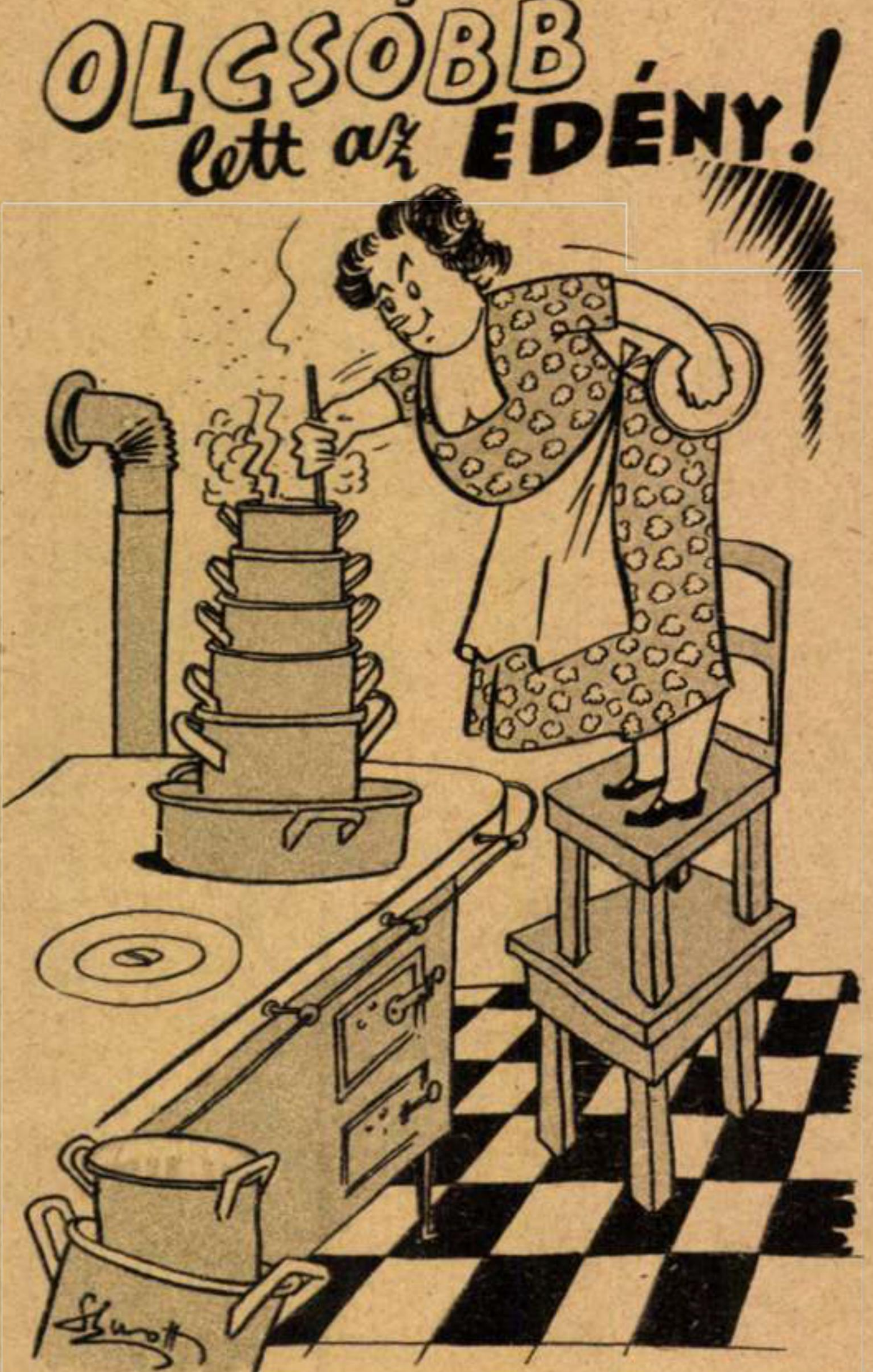
OLCSÓBB lett az EDÉNY!

Munkaversenyben a francia miniszterelnökök!

(Páris, 1948. január-december.) A francia főváros az utóbbi hetekben a miniszterelnöki munkaverseny lázában ég. A szakmában dolgozó kiváló szakmunkások egymást múlják felül a norma leszorításában.

Blumnak még félév kellett ahhoz, hogy szociális intézkedések keretében meleg vérfürdőt biztosítson minden gyári negyedben, de az utána következő Schuman, már röpke néhány hónap alatt oly mélyre szorította le az életnívót, hogy az amerikaiak az élügynök kitüntetésre terjesztették fel.

Marie azután mindenkit túlszárnyalt. Nem ismert határt, ha arról volt szó, hogy kormányába mennyi politikai selejtet vegyen be. Alig egy hónapra volt szüksége és elődjeinek ártási titkait felhasználva, olyan eredményeket ért el, aminek alapján ma már nyugodtan ülhet Truman babérain.

Még egy-két nap és ismét a szorgalmas Schumann áll a présgépnél, akinek a kezében csak úgy ég az ország. Néhány hétre lesz már csak szüksége, hogy messze elmaradjon mögötte akár maga Bevin is, aki pedig a konkurrens cég legjobbnevű hazaárulói közé tartozik.

Schuman után már egy olyan miniszterelnök jöhet csak, aki egy-két napig lesz a hivatalában és mégis tökéletesen tönkreteszi az országot.

Elkészült ezenfelül egy olyan észszerűsítési terv is, amely teljesen kikapcsolja a folyamatból az emberi munkaerőt és egyszerűen megnyomnak Washingtonban egy gombot, mire Franciaország rekordidő alatt éhenhal. Értesülésünk szerint az elnökválasztás előtt Trumanék nagyon megnyomják a gombot.

Csorna Béla

Egy kávés, aki ismeri a pestieket

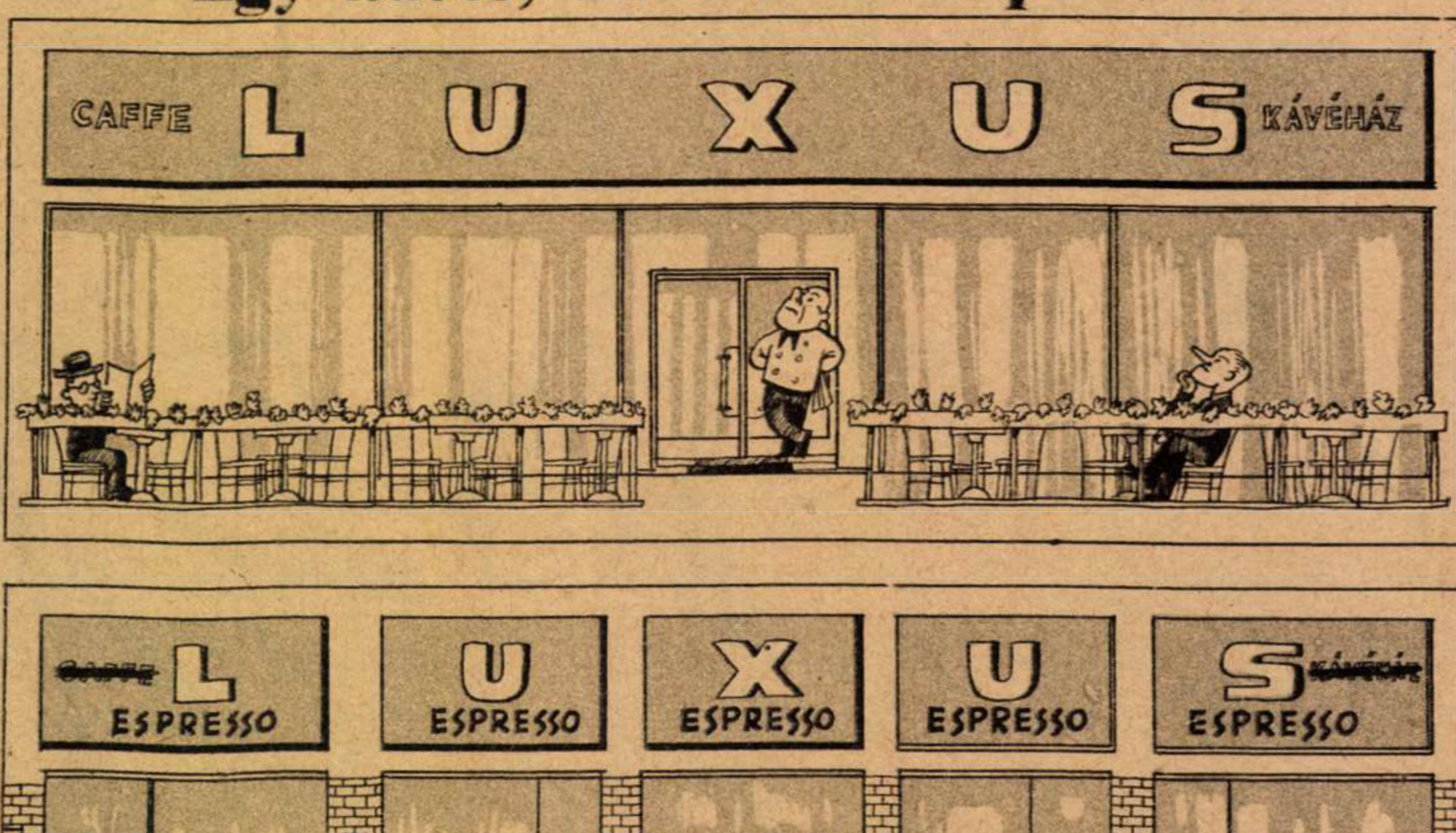

Az egyenlőtlen oldalú háromszög

Már évek óta az egész város apraja és nagyja tudta, hogy Viasz Sándorné csak azzal nem csalja meg a férjét, akivel nincsen kedve, csupán egy valaki nem tudott erről: Viasz Sándor, mert neki valahogy elkerülte a dolog a figyelmét. Azonban Viasznak egy jó barátja, akivel Viaszné nem volt hajlandó viszonyt kezdeményezni, megsajnálta a szegény férjet és közölte vele, hogy a felesége nem méltó hozzá, hanem éppen ellenkezőleg.

Viasz Sándornak szeget ütött a fejébe a gondolat és bár meg volt győződve felesége makulátlan tisztaságáról, mégis úgy döntött, hogy csapdába csalja a megkergült nembert. Ezokból egy szép napon elbúcsúzott tőle, azzal, hogy Debrecenbe utazik horgászni, de azután húszszor megkerülte az állomás épületét és zajtalanul hazatoppant.

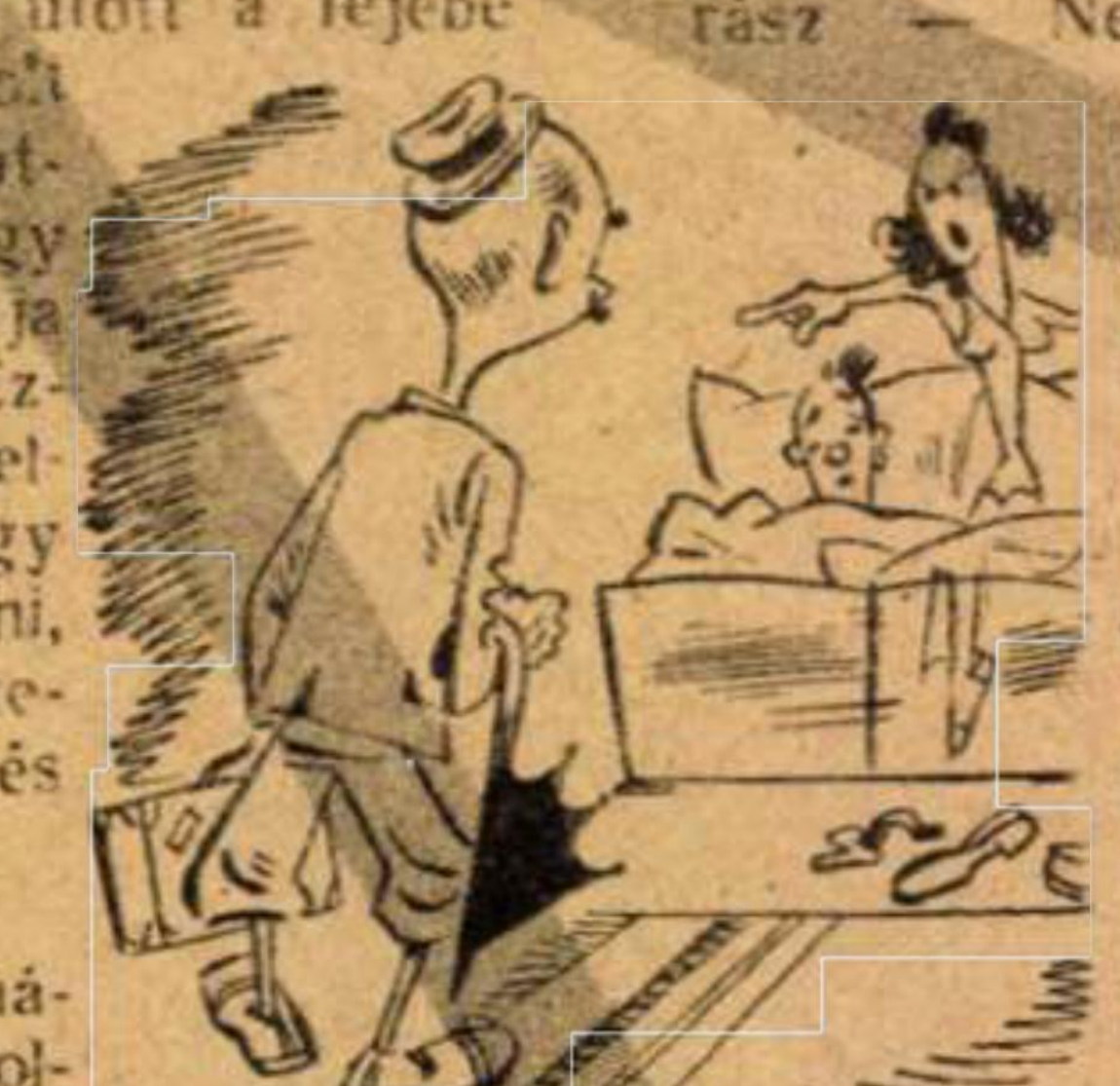

*

Amint belépett felesége hálószobájába a következő dolgok tűntek a szemébe:

A felesége zilált állapotban, legszebb hálóingjében feküdt az ágyban és málnaszörpöt ivott egy közös szalmaszállal a helybeli nőifodrásszal, aki ugyancsak az ágyban terült el, de Viasz Sándor pizsamáját viselte és arcán szájalakú festékfoltok voltak láthatók. Egyébként az éjjeliszekrényen kis hangulatlámpa égett, a szobahőmérséklet meglehetősen kellemes volt.

Viasz Sándor váratlan megjelenésekor az ágyban tartózkodó fiatalok egy pillanatra elsápadtak, de aztán mérgesen csattant fel Viaszné hangja:

— Ahá! — kiáltotta oda férjének maró gúnnyal. — Szóval kémkedsz utánam! Kémkedsz, mint egy utolsó csirkefogó! Azt hazudod, hogy elutazol Debrecenbe, képmutatóskodsz, játszod a szerelmes férjet, de közben kéjelegve, aljas terveket főzöl ki! Rendben van Sándor, csak kéjelegj! Csak csinálj magadból bolondot!...

A szegény asszony hangja elcsuklott. Viasz Sándor néhány ellenvetést akart megkockáztatni, de a felesége máris lerohanta:

— Mert neked elég, — támadt elkeseredetten férjére — ha valaki elkezd rólam pletykázni, máris elhiszel mindent, ellenségként szaglászol utánam, hazudsz össze-vissza utazásról, aztán jön a sírás-rívás megbánás, amikor rádöbbensz, hogy mit követtél el aljasságodban...

— Pardon! — jegyezte meg a nőifodrász — Nekem, sajnos, már mennem kell!

Azzal kiszállt az ágyból, felvette Viasz papucsait, a fürdőszobába sietett, s hallani lehetett nemsokára, amint vidáman kiáltozik a hideg tuss alatt.

Viaszné halkan sírdogálni kezdett, Pista pedig kilépett a fürdőszobából, felhúzta az antilopcipőit és odaszólt az asszonynak:

— Hétfőn a szokott helyen.

Azzal köszönt a zavartan köhécselő Viasznak és távozott. Viaszné eközben már úgy sírt, de úgy, hogy csak rázta a zokogás kis testét.

— Egy ilyen nyomorult rendőrkutyához senkisem köteles hűnek maradni! — sziszegte. — A kémekkel szemben sehol sincs kímélet, mert a kémkedésnél visszataszítóbb dolog nincs a földön...

Viasz puha szíve elszorult és egy bátortalan lépést tett a könnyben úszó ágy felé.

— Menj innen! — sikította az asszony. — Ne is lássalak, te gyanakvó ördög! Hozzám ne merj nyúlni piszkos kezeiddel! Kémfőnök! Spion! Kékszakáll!...

— De fiacskám...

A többi nem érdekes.

Viaszné alapjában jószívű asszony volt, hamar megbocsátott a férjének. Viasz pedig megígérte, hogy többet nem fog utána kémkedni, ígéretét be is tartotta és érdemes volt, mert ettől kezdve nem is tapasztalt a feleségénél hasonló esetet.

Kishont Ferenc

Az Őszi Vásáron minden részletre kapható

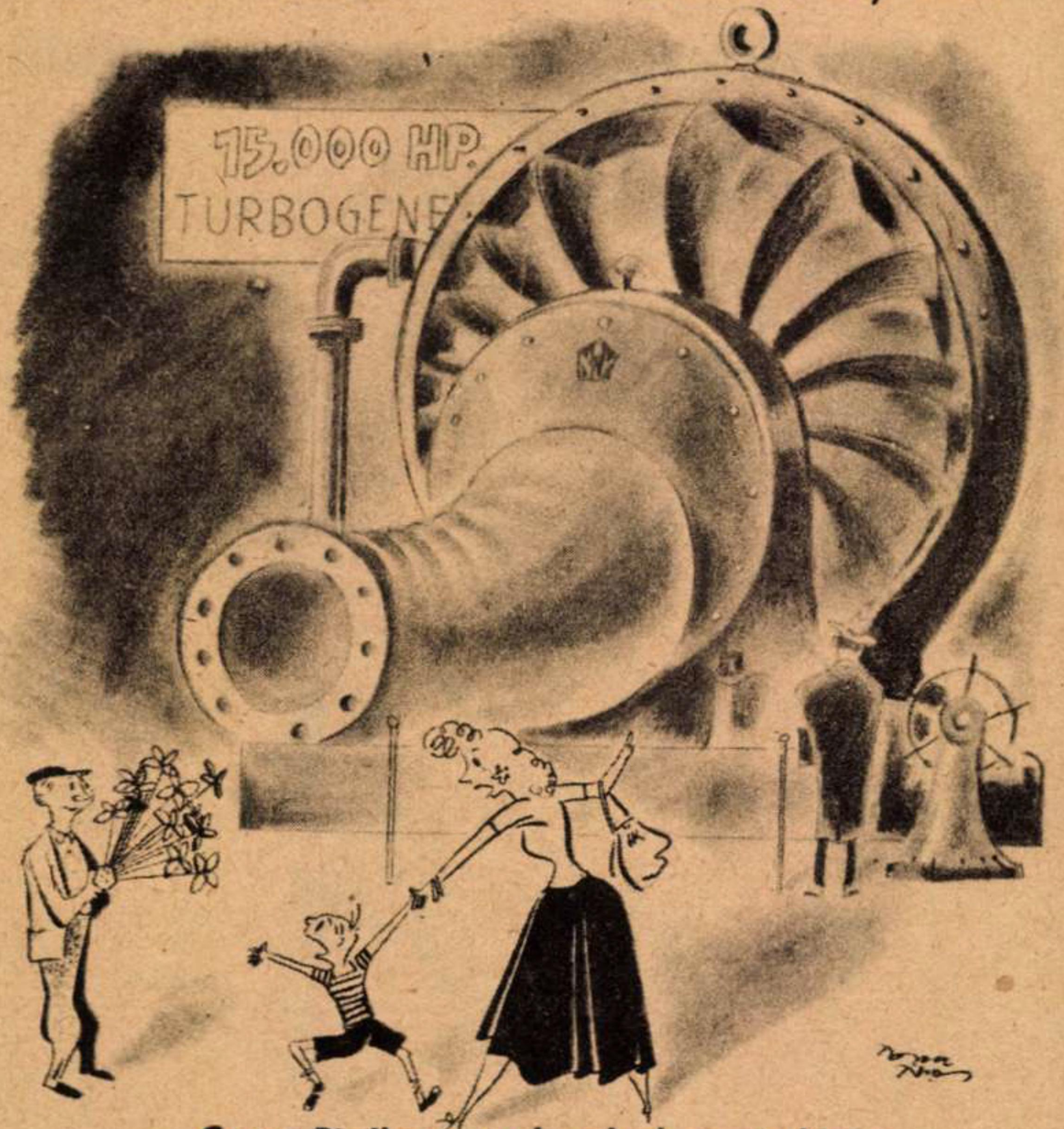

— Gyere Pistike, veszek neked egy turbinót.
Miért nem forgót veszel mama?
— Mert azt nem adják részletre.

Ezen a viccen mulat ma Spanyolország

Két munkás megy a madridi utcán. Egyszerre csak megpillantják a magasban Franco repülőgépét. Az egyik munkás lelkesült hangon kiáltja:

— Ó, mily pompásan szeli a levegőt!

A társa ráförmed:

— Bolond vagy? Az ő gépét dícséred?

— Én nem dícsérem. Én... elkiabálom.

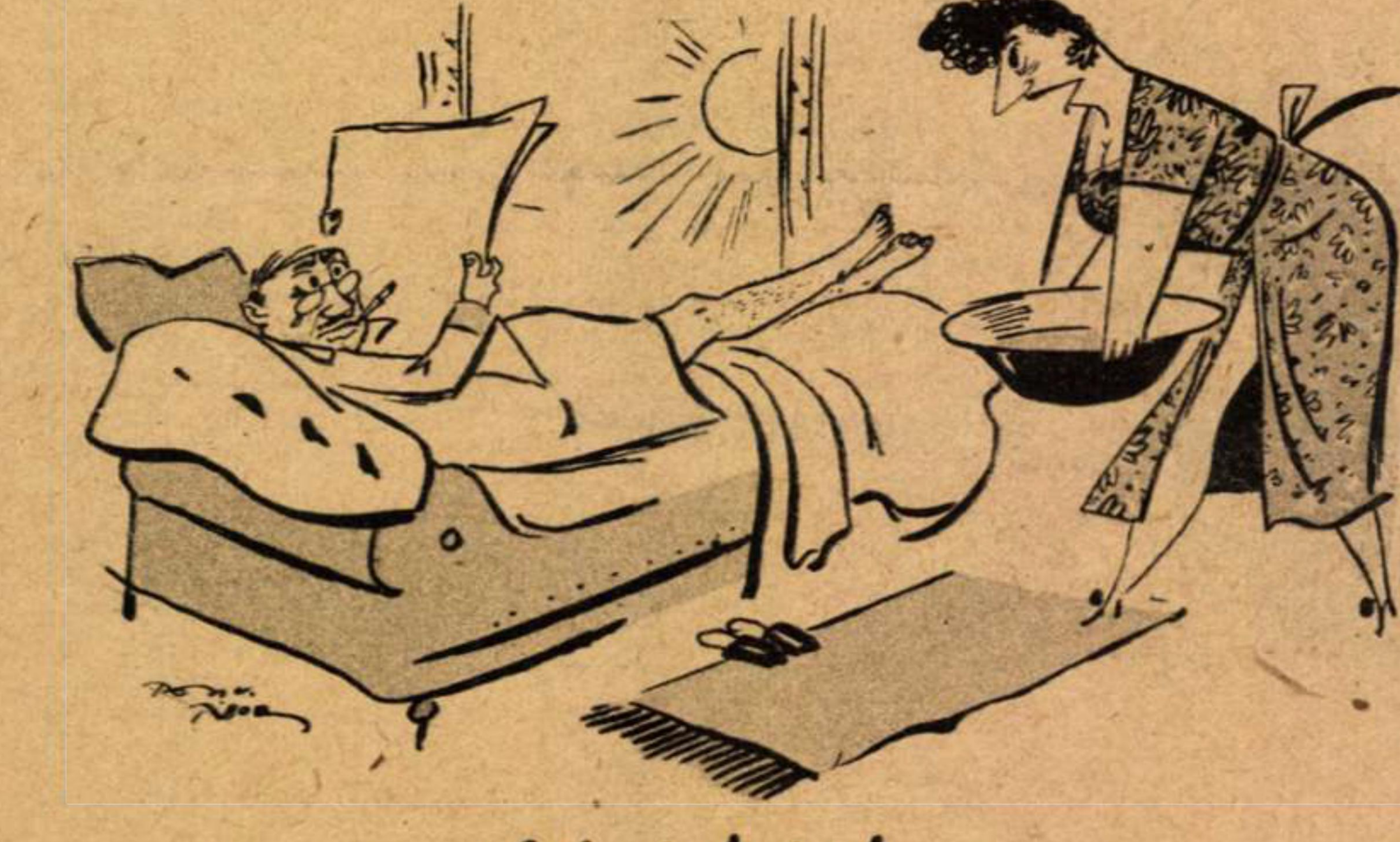

– Mosd meg a lábad, Lajos!
– Mi az? Már megint strandra megyünk?

Kuláksors

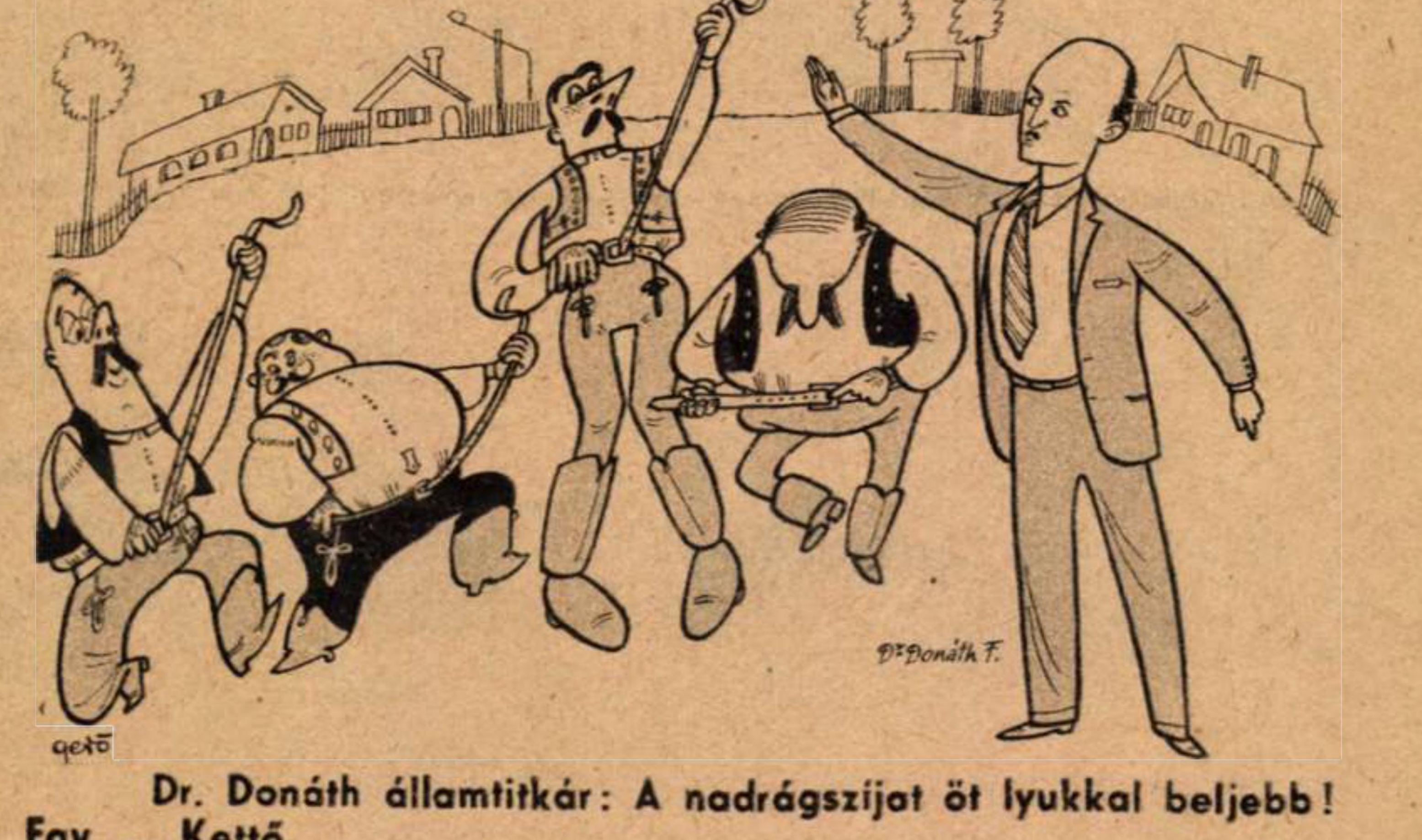

Dr. Donáth államtitkár: A nadrágszíjat öt lyukkal beljebb! Egy .. Kettő ...

Arccal
a vagón felé

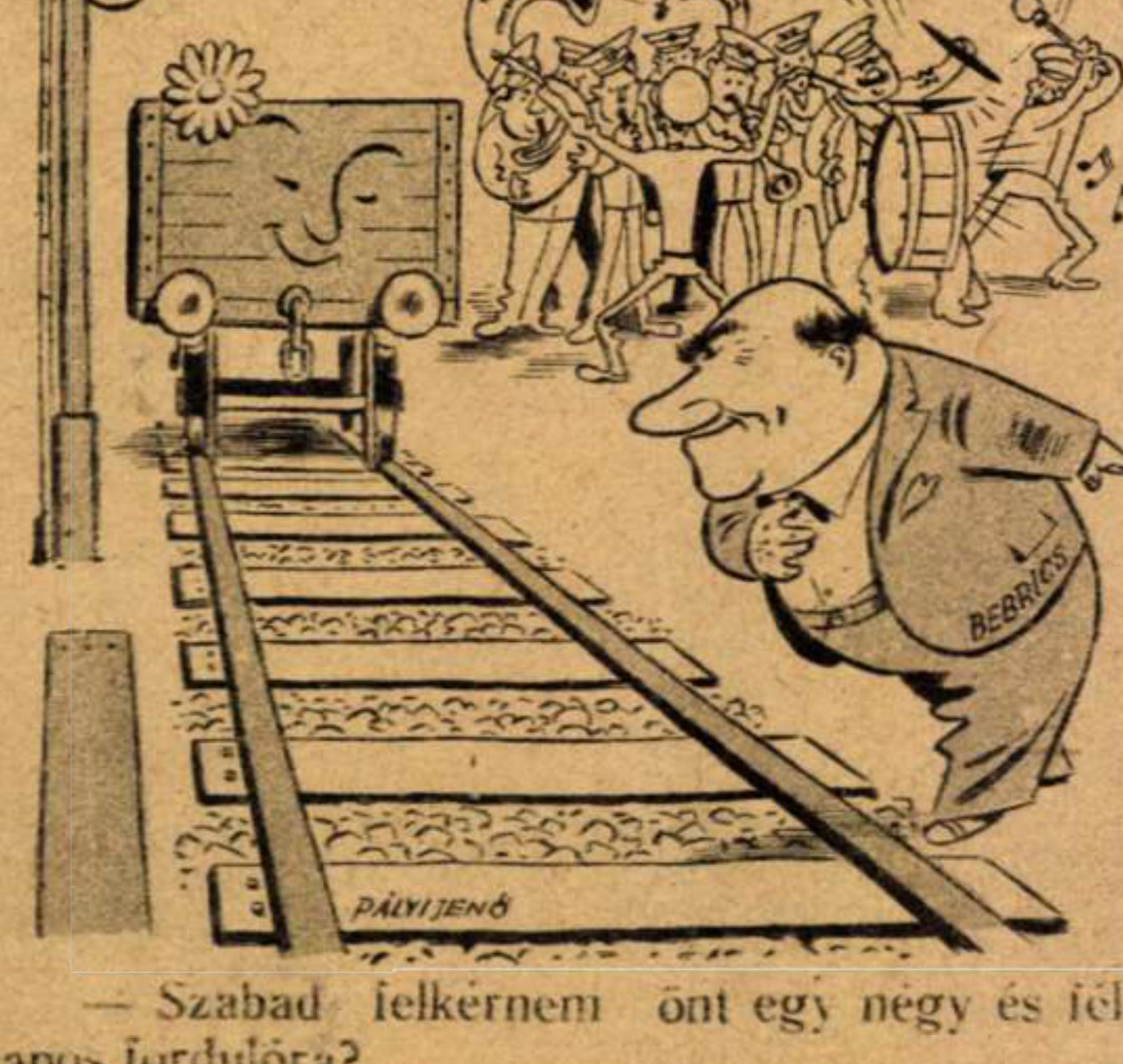

— Szabad felkérnem önt egy négy és félnapos fordulóra?

Ludas Matyi
NYUGTA-ládája

Kukecz Margit latinszakos szemfelszedőleányka, 1945. júl. 7-i levelében arról panaszkodott, hogy a Lauter cégnél vásárolt szegfűpalánták alig tartalmaznak vitamint. Most a Lauter cég szíves tudomására hozza, hogy a vásárolt szegfűpalánták csak díszítésre voltak alkalmasak és a fogyasztásra külön csemegeszegfűt tartanak.

*

A Nyuszek-körtér 3. sz. alatti lakosoknak, a hullámvasút utasainak fülhasogató sikoltozásai miatt történt aug. 5-i megkeresésére a BSzKRT közli:

Szept. 20-án új villamosjáratot indít Óbuda felé a dolgozók részére.

*

Viprák Ernő, kávéültetvénykölcsönző aug. 21-i soraival panaszkodott krónikus bélhurutja miatt. Az OTI most általunk tudatja vele, hogy a bélhurut gyakran 10—12 évig is eltart.

Számozatlan ülőhelyek a moziban

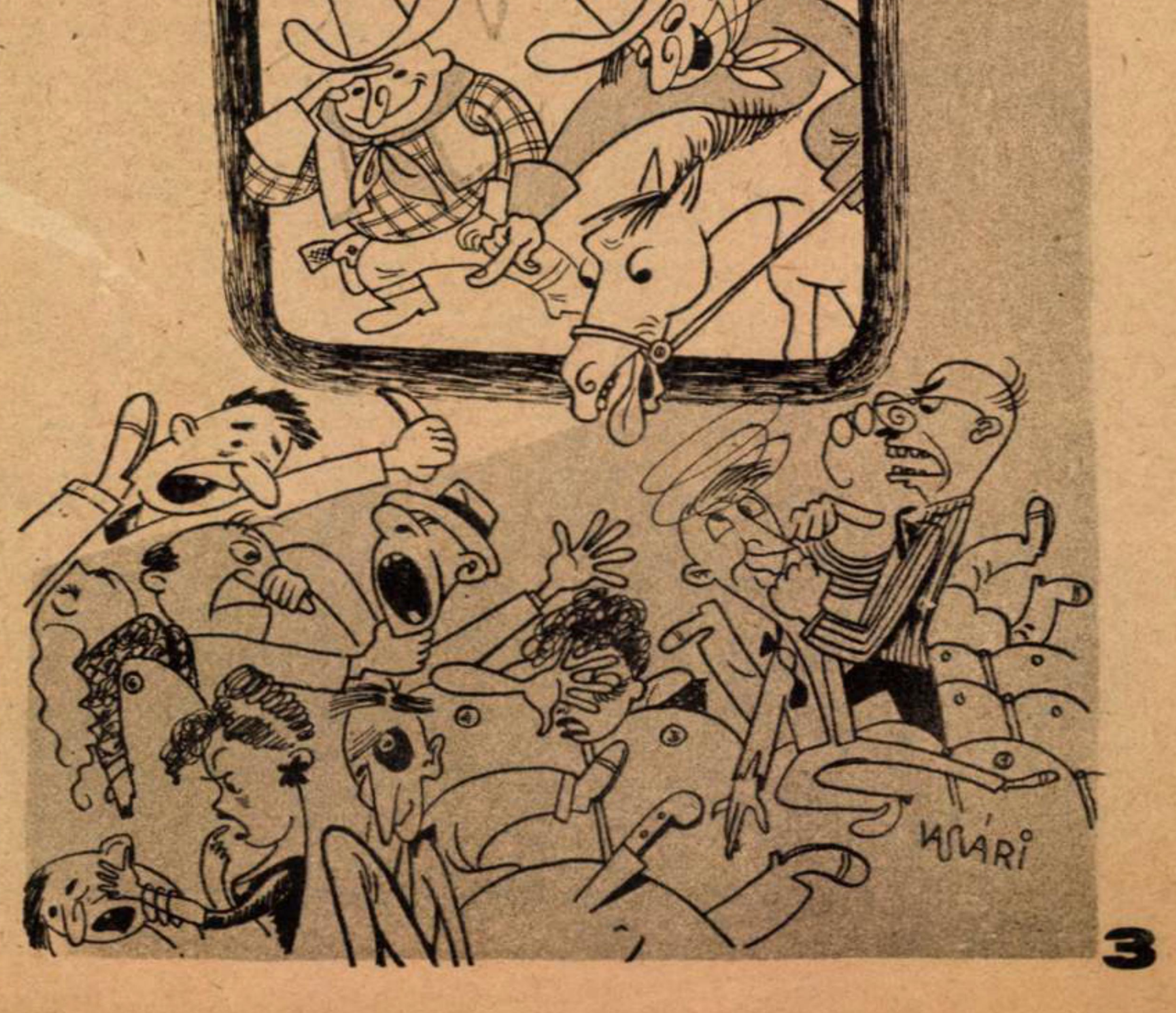
Rég láttam ilyen klassz bunyót!
Roy!

A kitüntetett mintagazda meghitt ünneplése

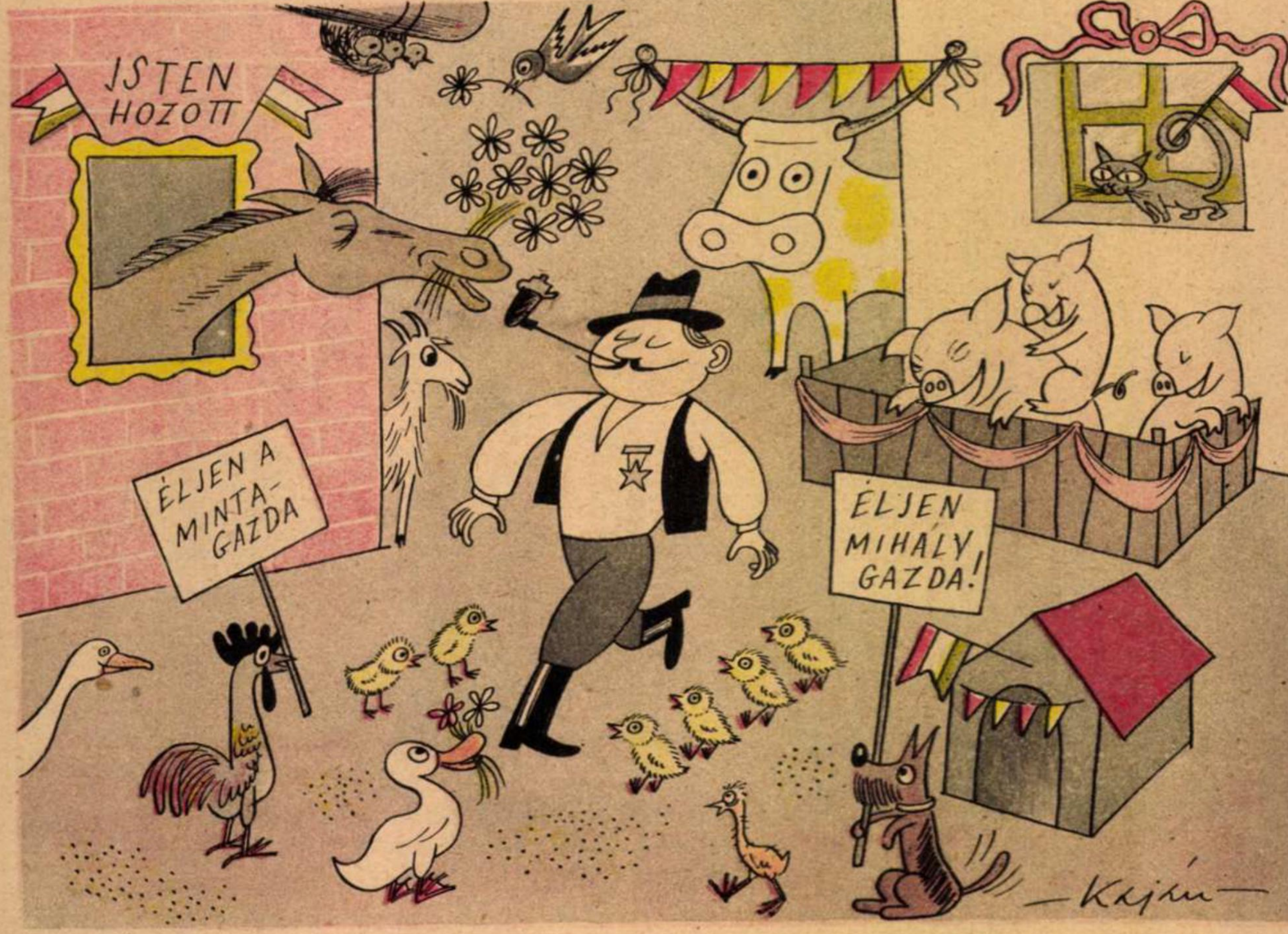

Aminek nem szabad lenni...

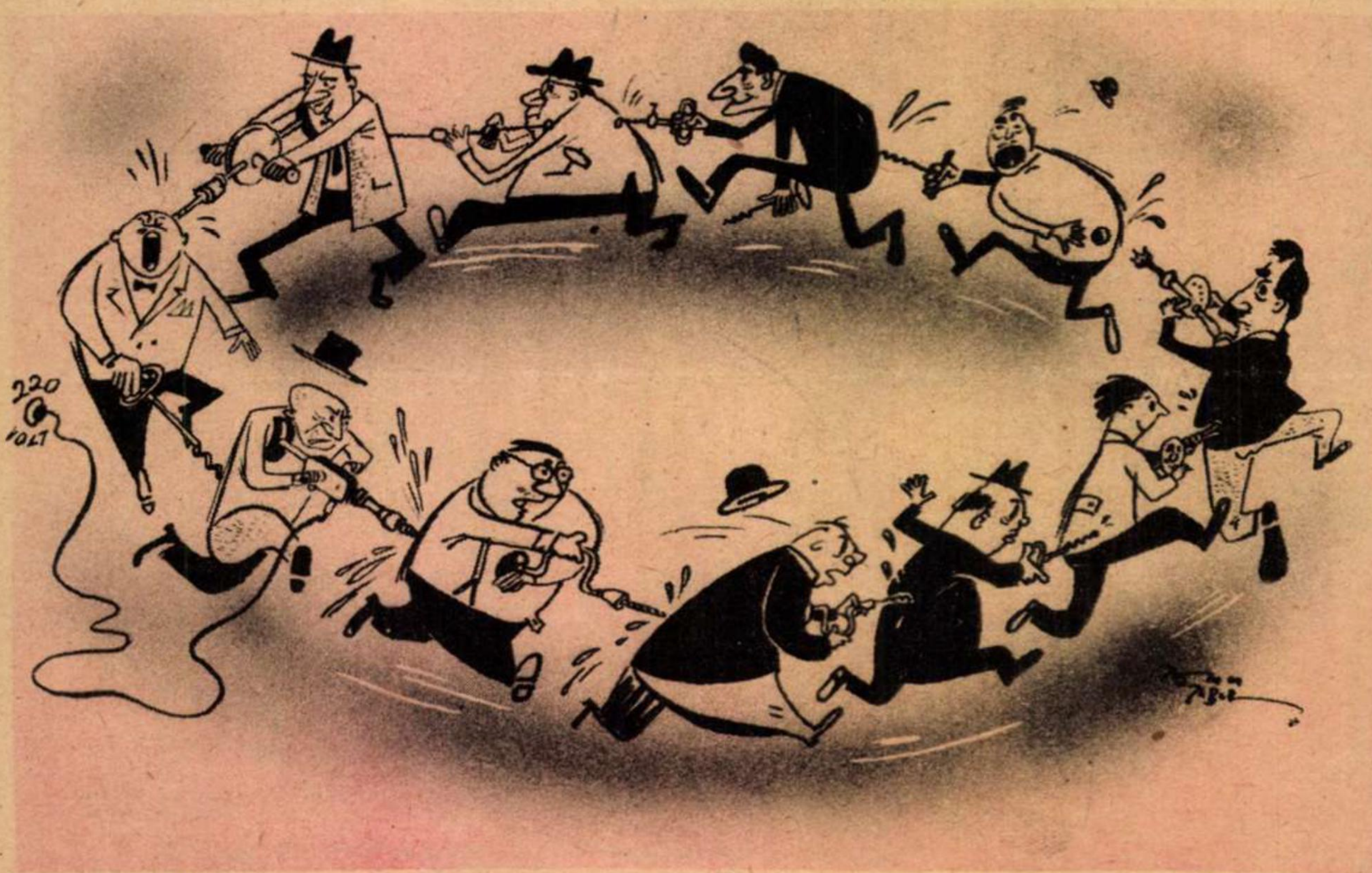

Tisztasági versenyben a tejcsárdák

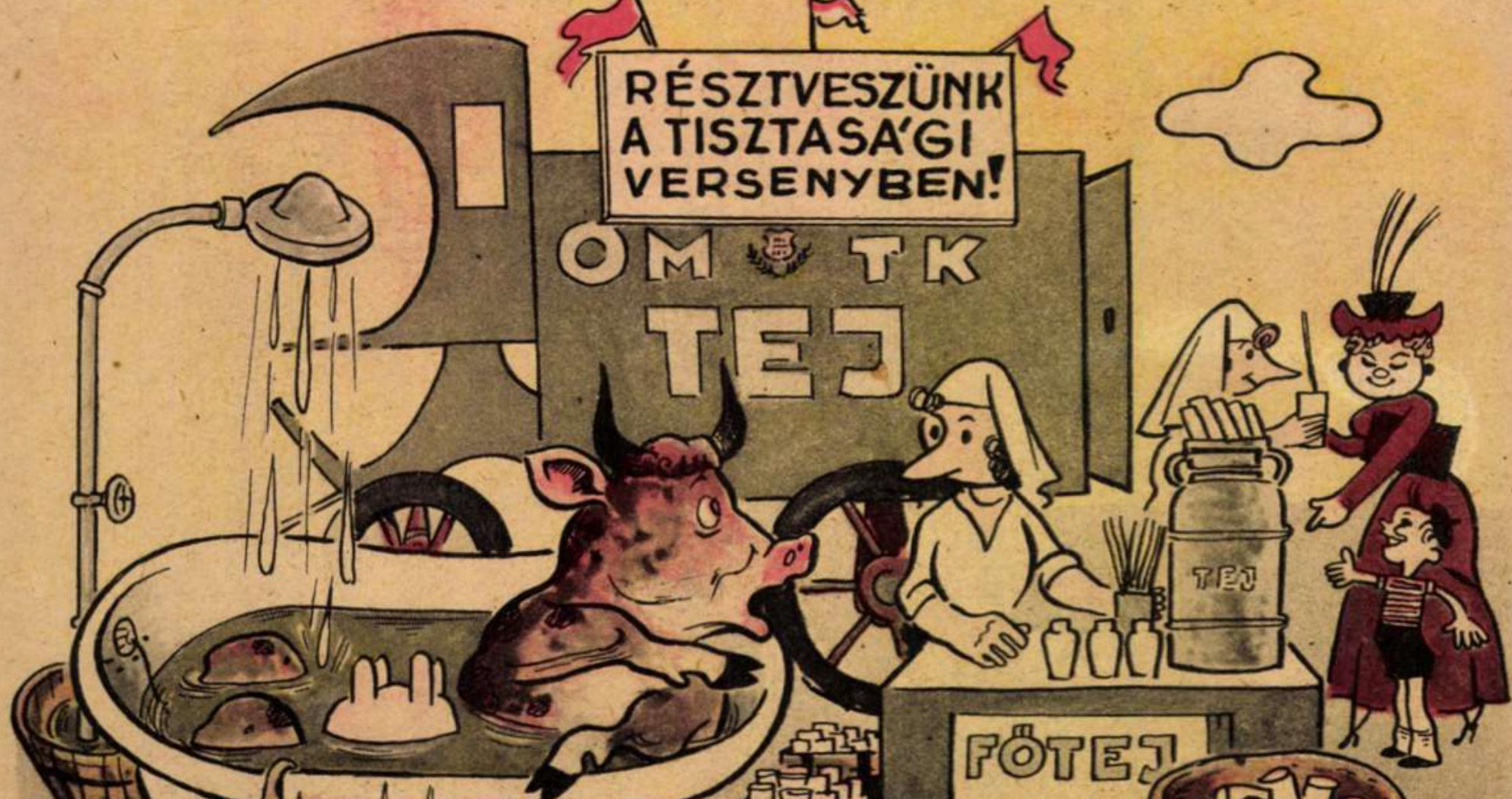

Riska: Legyen szíves a szappant egy pillanatra...

A Szabad Nép egészségügyi cikksorozatából:

Naspolyakúra

A Nagykörút és a Wesselényi-utca sarkán találkozunk Gamma Dénes doktorral, amint a hóna alatt néhány kiló naspolyával hazafelé igyekszik.

— Viszem a naspolyát a családomnak — mondja dr. Gamma kedvesen — a legtáplálóbb, legjobb, legaranyosabb gyümölcs a világon. Nagyon a szívemhez nőtt. Kíváncsi rá, hogy miért?

— Nem.

— Na, akkor csak jöjjön, útközben elmondom. Sokan vannak ugyanis olyanok, akik a naspolyát csak eszik kilószámra, de nem tudnak róla semmi érdemlegeset. Ezek a emberek rendszerint beesettmellűek, rosszultöltözöttek és sápadtak, ellentétben azokkal, akik tudják, hogy mit tartalmaz a naspolya.

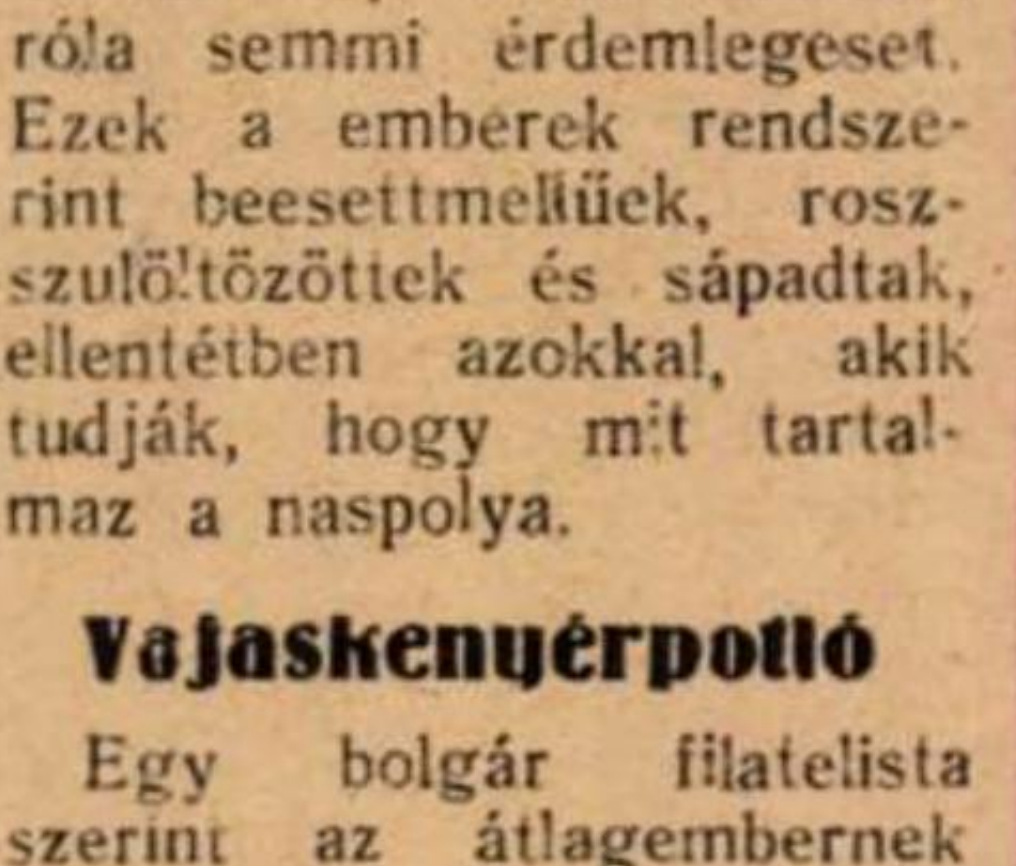

Vajaskenyérpótló

Egy bolgár filatelista szerint az átlagembernek elég élelmezés naponta két közepes naspolyaszem. Ez túlzás. Meg kell azonban jegyeznem, hogy a naspolya héja tényleg tartalmaz 0.003% szénhidrátot faggyú alakjában, úgyhogy cca 3 tonna naspi — így becézem a kedvelt gyümölcsöt — pótolja a vajaskenyér zsírtartalmát, vaj nélkül természetesen.

Vas! Réz! Cink! Aluminium! Betűfém!

— És mi van még a naspolyában?

— Iszonyatos mennyiségű érték van benne, hála Istennek. Töméntelen vas, sárgaréz, cink, ólom, aluminium, foszfor, kén, higany és valami kis betűfémötvözet is. Vitamint elképesztő mennyiségben tartalmaz, különösen nikotinsavasamidot. Merem állítani, hogy 2 mázsa hámozott naspolya annyi nikotinsavasamidot tartalmaz, mint 1 mázsa szójaliszt, vagy 5 hektó állottvíz. Tehát 2000 szem naspolya már fedezi egy család napi vitaminszükségletét...! Természetesen légycsaládot értek ezalatt.

Gyógyszer!

— Véd a naspolya, doktor úr, valami ellen?

— A legnagyobb mértékben. A legbeváltabb gyógyszer tériszony ellen, de azonkívül is tökéletesen gyógyítja a rákot, leprát, maláriát és megelőzi a kisebb zúzódásokat.

Napi 860 kg!

— Van-e a naspolyánál hasznosabb gyümölcs?

— Ebben a számban nincsen. Es most jól figyeljen. 860 kg naspi 3 kemény kalóriát ad, tehát egy ember napi szükségletének majdnem $^{1}/_{1500}$-ad részét...! Azonban nem ajánlom, hogy rögtön napi 860 kg-ot együnk, mert ez az első alkalommal sok lenne. Fokozatosan szoktassuk hozzá a szervezetünket, napi 40—50 kg-os emelkedéssel. Ha nem ízlik, köpjük ki, olcsó, vacak gyümölcs, nem kár érte.

K. F.

Boldogság-tenyészet

Éjfél is lehetett már, amikor betévedtem egy dunaparti kocsmába. Magamban poharazgattam egy darabig, de csakhamar az asztalomhoz lépett egy másik magános vendég.

— Ballabás vagyok.

Felőlem! — gondoltam. De nem ilyen egyszerű volt a dolog Ballabással. Koccintott velem és az első volt, hogy megkérdezte a foglalkozásom.

— Szociális titkár vagyok — mondtam.

— Akkor kollégák vagyunk, — jelentette ki örömmel.

Látta, hogy egy kicsit csodálkozom, némi magyarázattal egészítette ki a misszióját:

— Áldásos tevékenységet fejtek ki a társadalom érdekében. Boldoggá teszem az embereket.

— Ez szép. És hogyan dolgozik tulajdonképpen?

Hátrasimította üstökét, majd poharát az asztalhoz koppintotta és húzott egyet.

— Nagyon egyszerű. A betörőnek például tippet adok, hogy kockázat nélkül hol lehet betörni.

Azt hittem, nem jól hallottam. De ő megismételte szavait. Visszahőköltem.

— Ez aljasság. Ezt nevezi áldásos tevékenységnek?

— Várjon. A betörés után mint magánnyomozó megjelenek az üzletben s csekély díj ellenében felajánlom a kereskedőnek, hogy kinyomozom a tettest és az árut visszaszerzem.

— Így már szép. De hogy hajtja ezt végre?

— Azt mondom a betörőnek, hogy a rendőrség a nyomában van. Ha el akarja tüntetni a nyomokat, legjobb, ha nekem átadja az árut.

— Ez megint aljasság.

— Várjon. Az árut visszaviszem a kereskedőnek, aki boldogan fizeti a kikötött összeget.

Megint hörpintett, mint aki befejezte.

— Szóval ez volna a szociális titkárság?

— Ez. Ugy-e remek?

— Nem értem, hol az emberek boldogítása?

— Hol? Boldog a kereskedő, hogy visszakapta az árut, boldog a betörő, hogy megmentettem a rendőrségtől és boldog vagyok én, hogy két embert boldoggá tehettem. S hogy még proviziót is fizetnek érte.

(Stán)

IDEGES EMBER
nyilatkozata

Közlöm mindazokkal, akik azt hiszik, hogy én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot, hogy nem én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot. Aki engem még egyszer megró, megfenyeget, megdicsér vagy megcsodál azért, mert én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot, annak én hosszú, hegyes tőrt mártok ifjú szívébe, s akkor majd megtanulja, hogy nem én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot. Ünnepélyesen kijelentem, hogy nem szoktam sétálni Zenopotámiában Zenopotámiát nem is ismerem, ha szembejön velem, átmegyek a másik oldalra. Zenopotámiában Tabi Ervin és Gyöngyi László szokott sétálni, én viszont sem Ervin, sem Gyöngyi nem vagyok, nem voltam és nem leszek. Ennek ellenére naponta találkozom ismerőssel, aki engem összetéveszt velük, és megkérdi, hogy mi is volt az a plimplim plamplam trádáratta, amit a római minoriták rézfúvózenekara játszott vasárnap délelőtt a rádióban, nagyon szép volt. Én erre magyarázni kezdem, hogy a zenopotámiai távgyalogló nem én vagyok, hanem Ervin keresztnevű kollégám, de a magyarázat ismerősömet már nem érdekli, tovább megy és sok esetben leéli egész hátralevő életét abban a hiszemben, hogy én szerkesztem a rádióban stb. stb.

Irhatok én nyolcfelvonásos verses drámát, megkaphatom a Nobel-díjat, feltalálhatom a penicillin ellenszerét — engem akkor is csak azzal fognak illetni, hogy én szerkesztem a rádióban a stb. stb. Hát én nem akarok idegen lemezekkel ékeskedni, én csak egy botfülű humorista vagyok, ne tévesszenek engem folyton össze, van énnekem elég bajom ugyis. Rövidesen felszereltetek a Gellérthegyre egy szédítő nagy megafont és abba naponta háromszor bemondom, hogy nem én szerkesztem a Zenopotámiát. Aki pedig azután is gratulálni fog nekem a Beethoven IX. szimfóniájához, annak egy perccel tovább szorítom a torkát, mint ameddig birja. Nna.

TABI (aki nem Ervin) **LÁSZLÓ** (aki nem Gyöngyi)

Tudomásul vettem:

....

a Ludas Matyi olvasója

Darvas Szilárd:

Maturek és a Marshall-terv

Paculák a József-körút és a Baross-utca sarkán hosszasan elbeszélgetett Maturekkel. Nagyon jól megértették egymást, mert körülbelül egyforma hülye emberek voltak és így nem kellett félniök, hogy az esetleges nívókülönbség nézeteltérésre ad alkalmat. Politikailag viszont itt-ott különböztek, mert Paculák Tisza-párti volt, Maturek pedig Kossuth-párti, amiben az sem zavarta őket, hogy időközben eltelt két világháború és ezerkilencszáznegyvennyolcat írtak.

Azért hozzájuk is eljutottak az új idők új dalai, így történhetett, hogy a beszélgetés végén mindenféle anyagi baickkal kapcsolatban Paculák megjegyezte:

— Minden másképp lenne, ha be tudnánk jutni a Marshall-tervbe. Lenne kölcsön, meg minden...

Ezzel elment, bogarat rakva Maturek fejébe, aki szintén hallott már erről a tervről valamit, csak azt nem tudta, mit. Tudta, hogy nagy tülekedés van körülötte, állandóan arról beszélnek; hogy ki kap és ki nem kap kölcsönt és rendkívül idegesítette, hogy Paculák esetleg bejut a Marshall-tervbe, ő meg nem.

Itt tartott gondolataiban, mikor a Rákóczi-út és Hársfa-utca sarkán összetalálkozott Kerekessel, akinek három hónapja tartozott kétszáz forinttal és aki úgy viselkedett, mintha ezt egy életen át nem akarná elfelejteni. Most is így kezdte:

— Mondja, Maturek, mi lesz a pénzemmel?

Maturek benne volt a kutyaszorítóban, mert már az összes kifogásokat elkoptatta, szerencsére eszébejutott a Marshall.

— Megkapja, Kerekes úr — mondta — beutaltak a Marshall-tervbe az OTI útján és nagyobb kölcsönt kapok. Két—háromezer forintot.

— Na ne beszéljen — álmélkodott Kerekes és fogalma se volt arról, hogy Es ki kaphat abból? mi az a Marshall-terv. —

Maturek óvatos lett.

— Nem könnyű dolog. Szegénységi bizonyítvány kell hozzá, meg minden. Jelzem, a Paculák is elő van jegyezve, épp az előbb mondta.

— A Marshall-tervbe?

— Abba.

— Ez az a hároméves?

— Igen. De két és fél alatt is vissza lehet fizetni. Benne volt a lapokban.

Maturek folyékonyan hazudott, mert tudta, hogy Kerekes is hülye, innen adódott a barátságuk.

— Mondja — kérdezte újra Kerekes — nem tudna összehozni vele?

— A Paculákkal?

— Nem. A Marshall-lal. Minek menjünk a lábhoz, mikor a fejhez is mehetünk, nem igaz? Maga biztos ismer valakit ott a kölcsönügyi minisztériumban?

Maturek, aki közgazdaságilag koránt sem volt olyan agyalágyult, mint politikailag, nyomban kapcsolt. Úgy döntött, hogy összehozza Kerekest és a Marshallt.

— Hajlandó volna áldozni ebben az ügyben? — kérdezte.

— Hát sokat nem...

— Adjon egy százast és legyen holnap délután négykor a Meteor-kávéházban — mondta határozottan. — Ott találkozunk a Paculákkal és hármasban átmegyünk a Marshallhoz.

Kerekes átadta a pénzt és megkérdezte:

— Tulajdonképen mi ez a Marshall?

— Tervező, de állami megbizatása van. Szóval nem kell félni, tiszta ügy. Csak arra kérem, ne szóljon senkinek, mert ez félig-meddig kijárásnak számít.

Kerekes megesküdött, hogy hallgatni fog, majd széjváltak. Maturek lassan ballagott hazafelé és nem is sejtette, hogy ő az egyetlen ember, aki sohasem volt fasiszta és mégis a Marshall révén jutott pénzhez.

Emprimé és paradicsomszósz

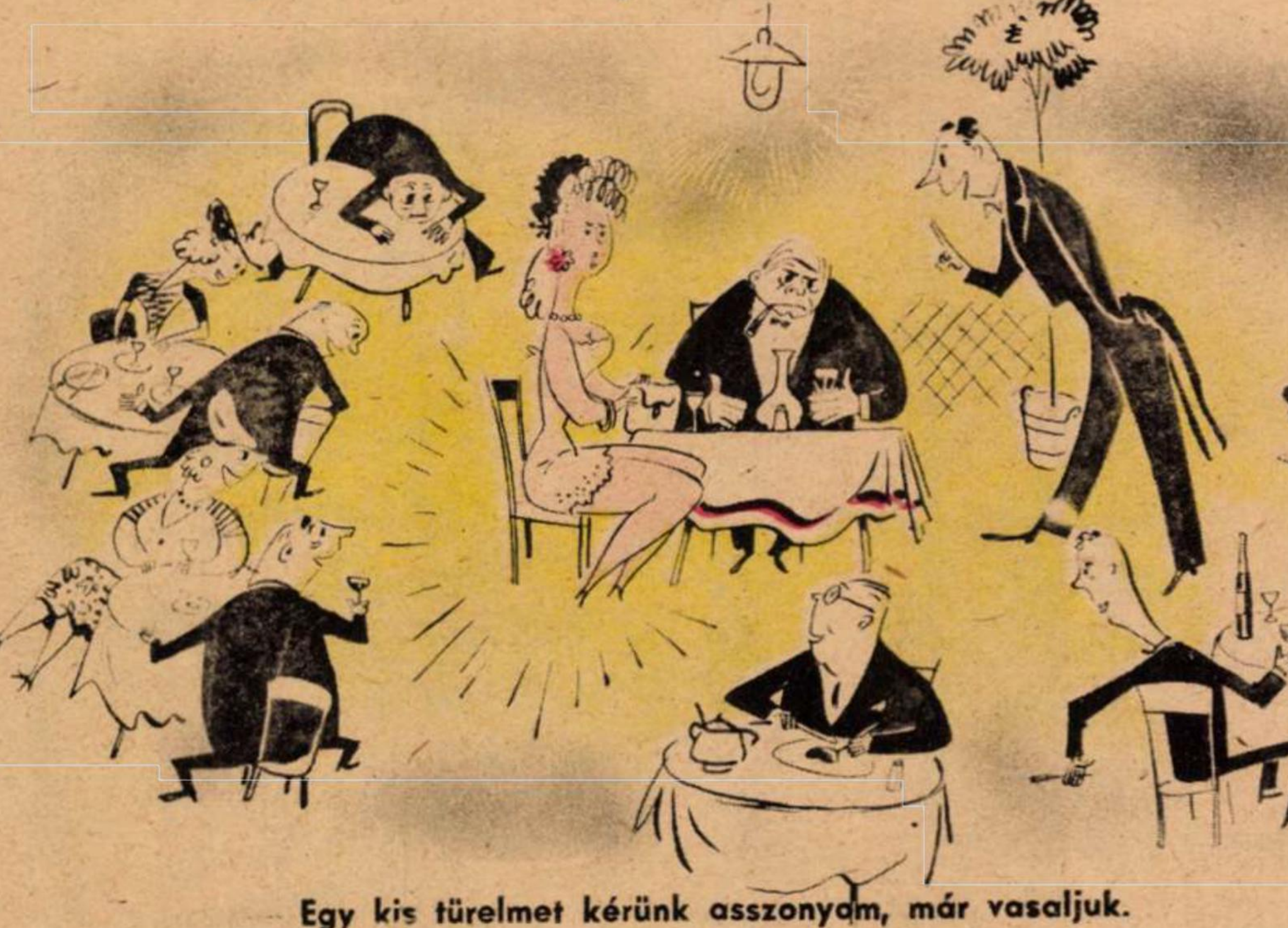

Egy kis türelmet kérünk asszonyom, már vasaljuk.

Az eszpresszó-démon nem változik

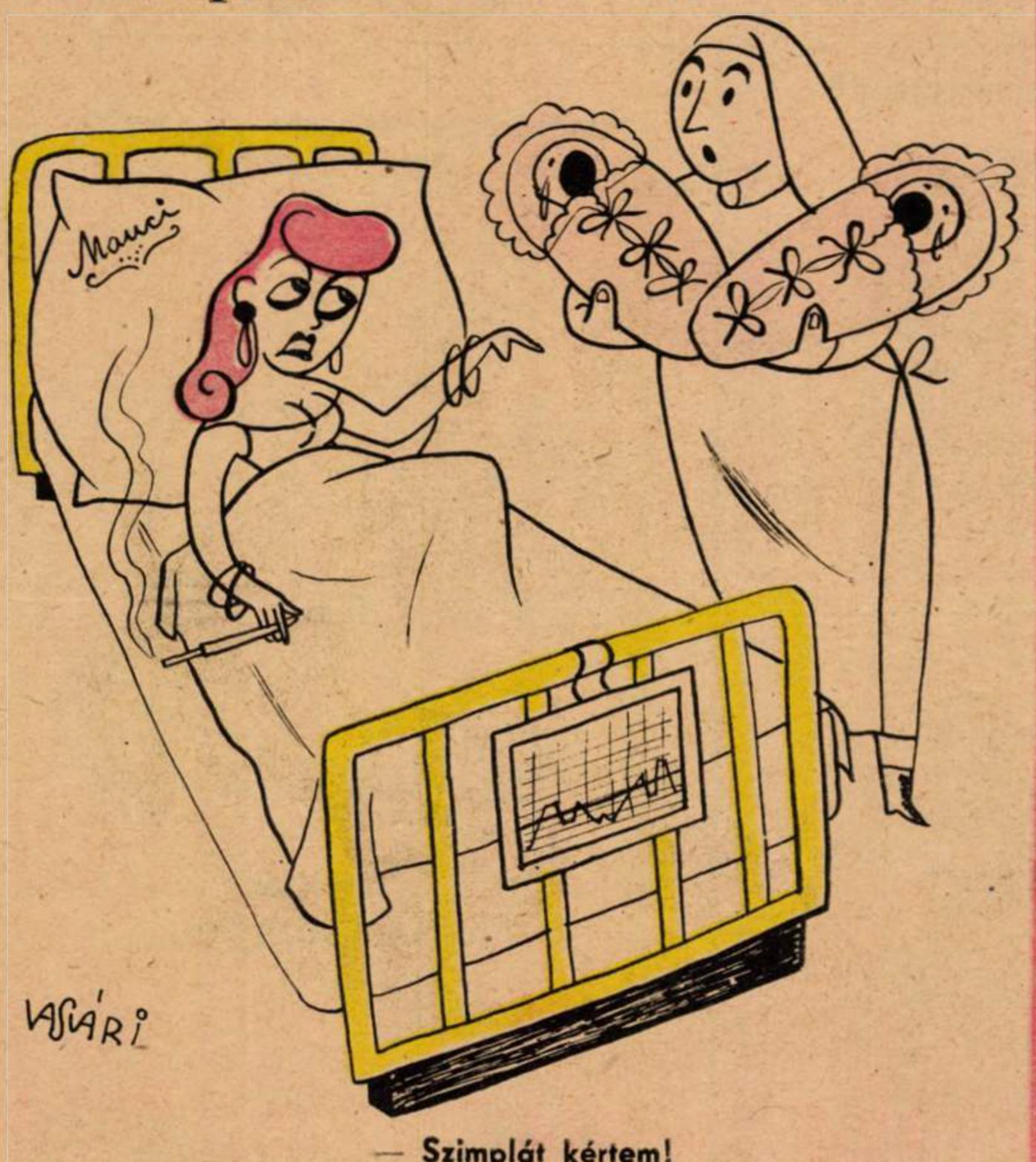

— Szimplát kértem!

AZ UJ TANÉVRE
ne felejtse el megvenni
gyermekének
a leghasznosabb
zsebkönyvet
a
PAJTÁS
DIÁKNAPTÁRT!
128 oldal
tele tanulságos tudnivalókkal, szórakoztató olvasmányokkal
Ára 1.50 Ft
Kapható minden újságárúsnál, dohányos-boltban és IBUSZ pavillonban.

Rabnak is lehet jó szíve

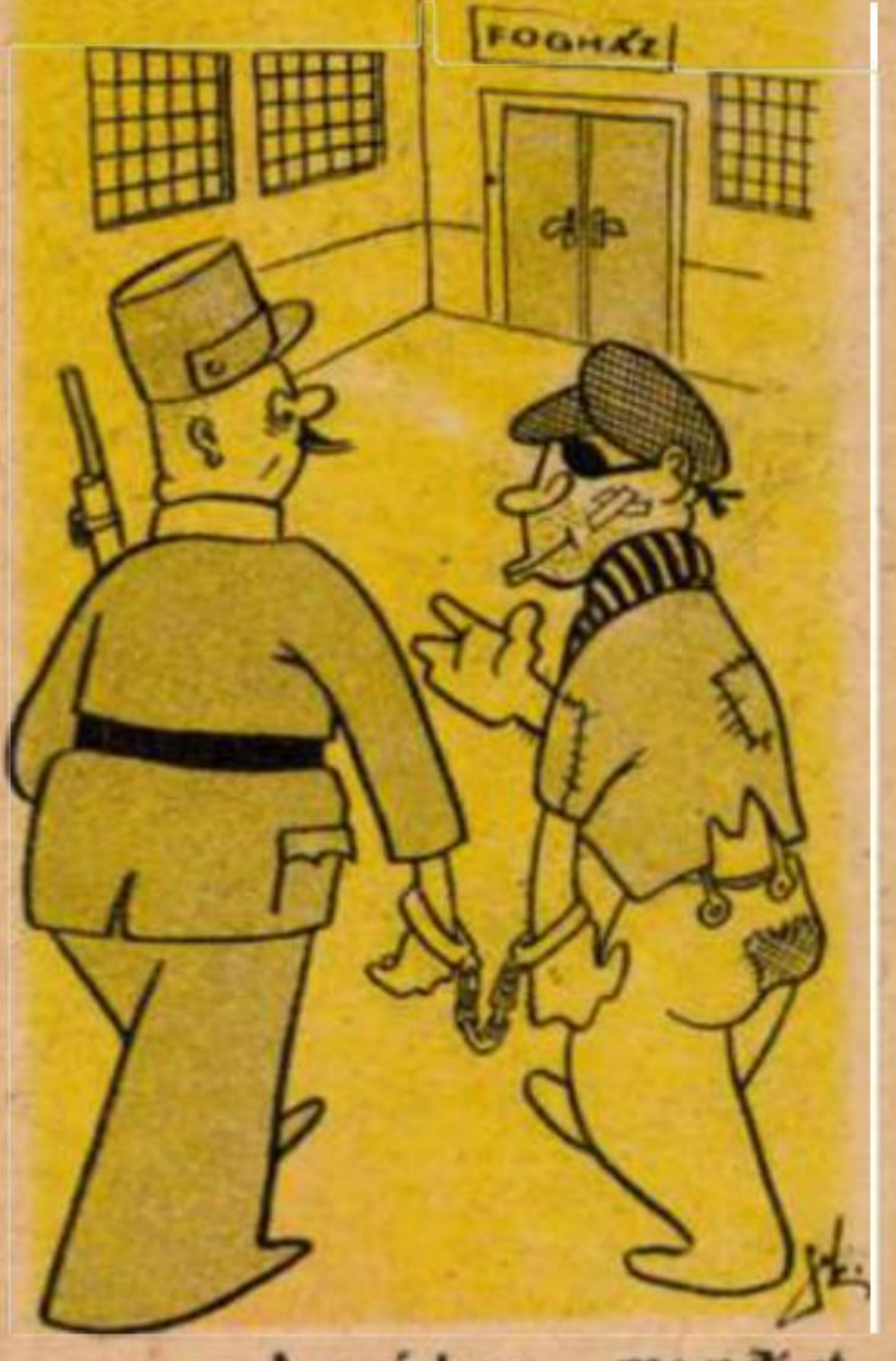

— Aggódom magáért, felügyelő úr, hogy így összebilincselve megyünk be. Mondja, fogják tudni, hogy nem én viszem be magát, hanem maga engem?

Jó a hangulat a szüret után

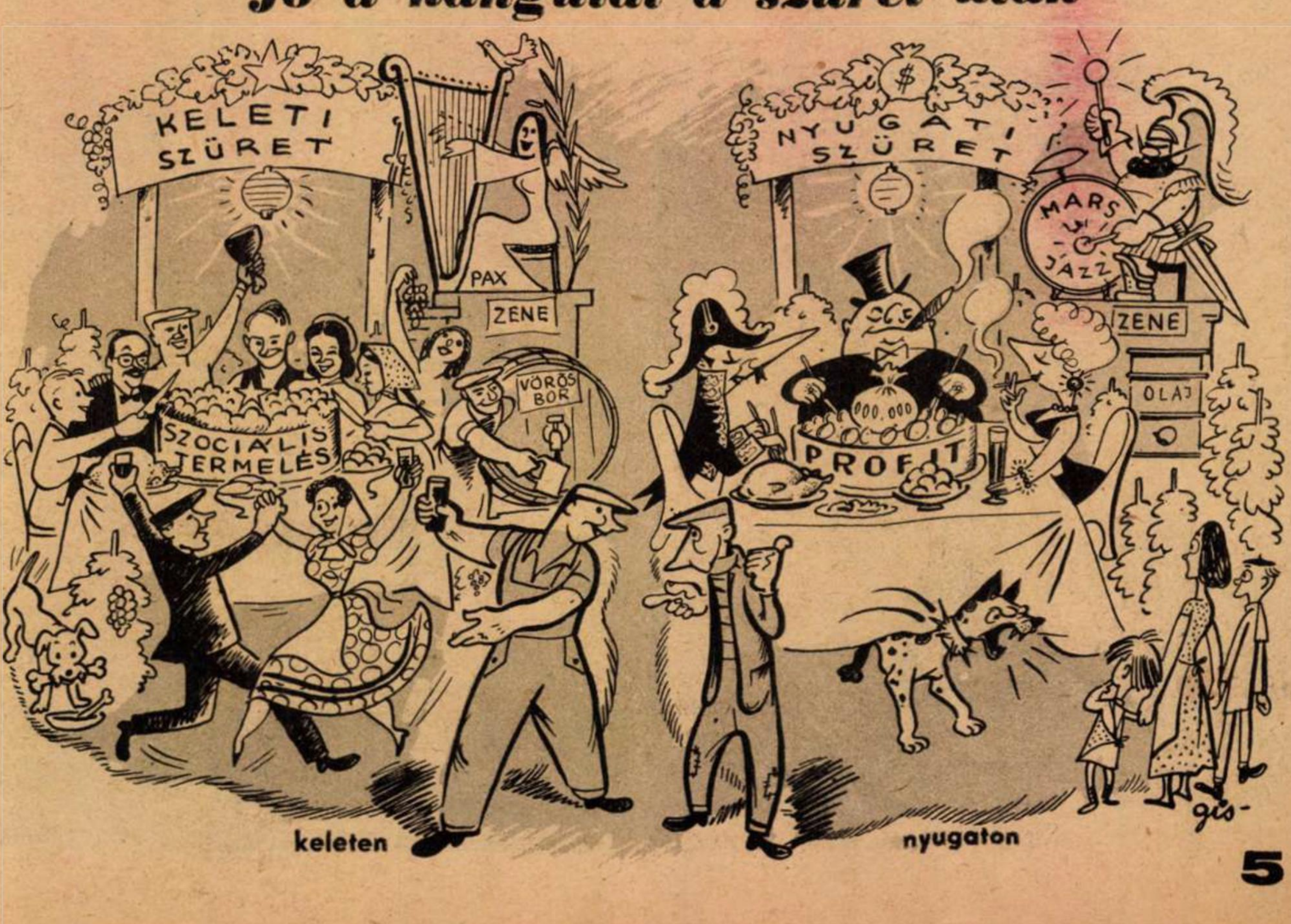

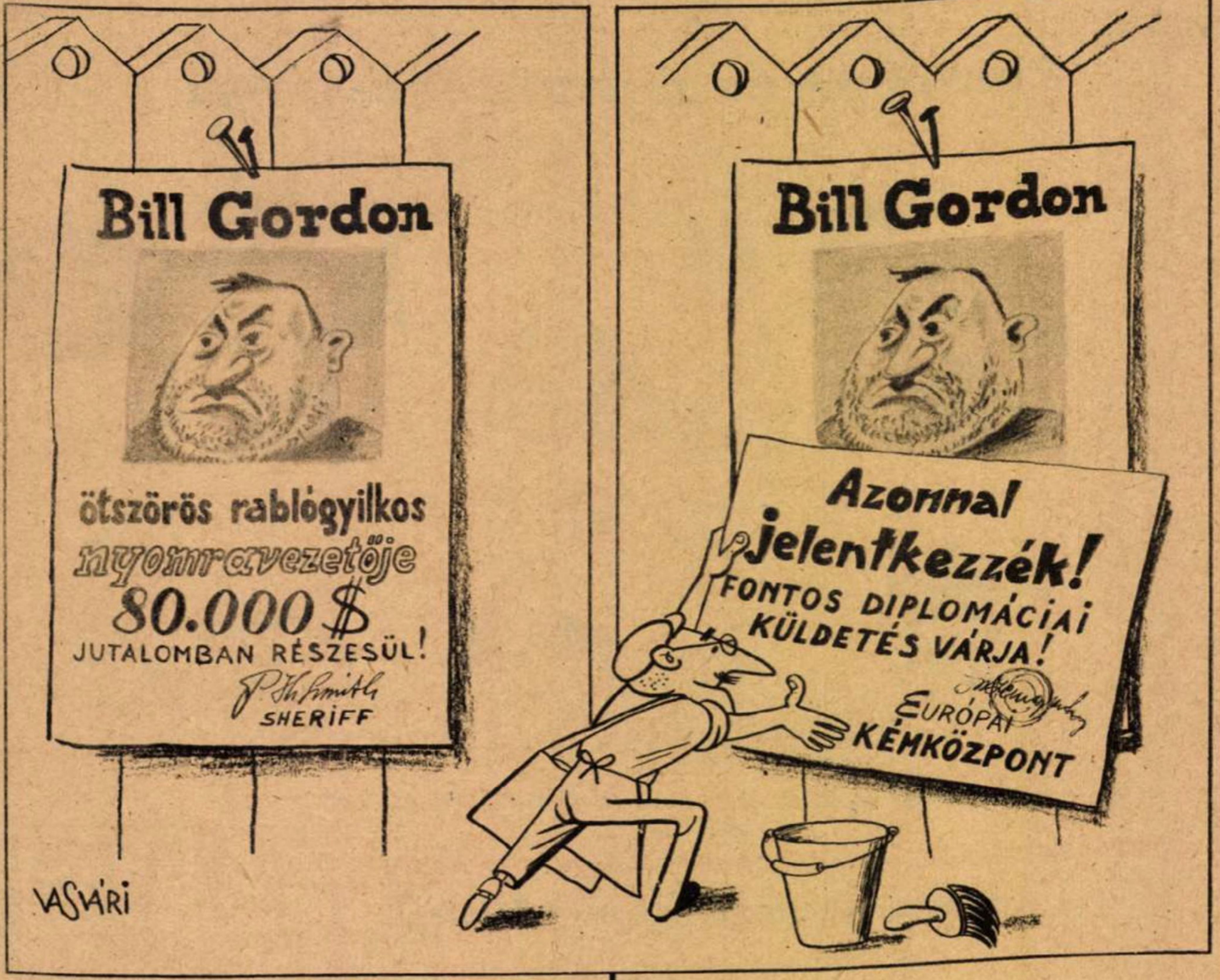
Bill Gordon
ötszörös rablógyilkos
nyomravezetője
80.000 $
JUTALOMBAN RÉSZESÜL!
P. Schmith
SHERIFF
Bill Gordon
Azonnal
jelentkezzék!
FONTOS DIPLOMÁCIAI
KÜLDETÉS VÁRJA!
EURÓPAI
KÉMKÖZPONT
VASVÁRI

Megérkezett a vastüdő

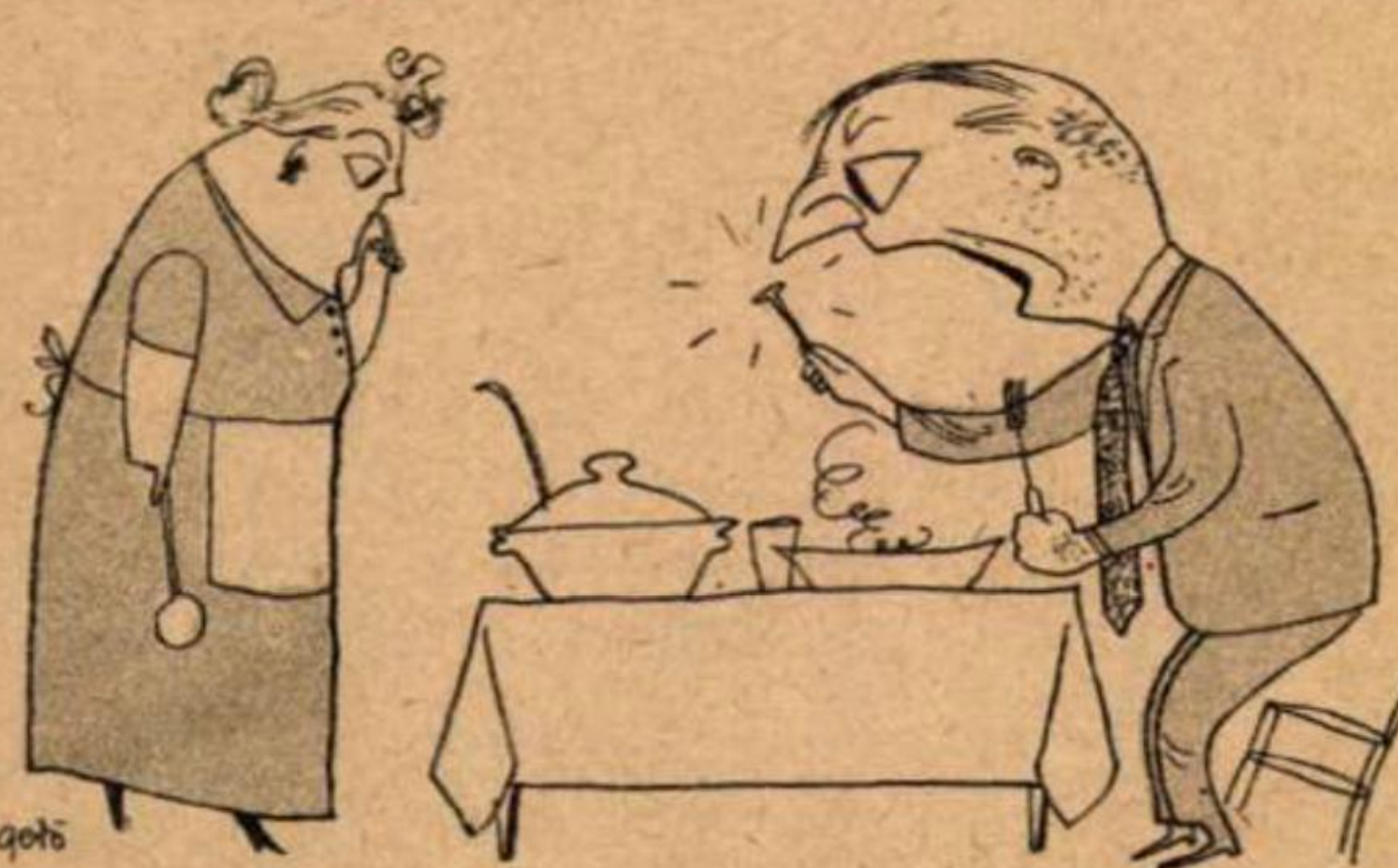

— Mondd édesem, ezt a pejslit már a vastüdőből készítetted, hogy szög van benne?

Ez aztán szerelmi vallomás

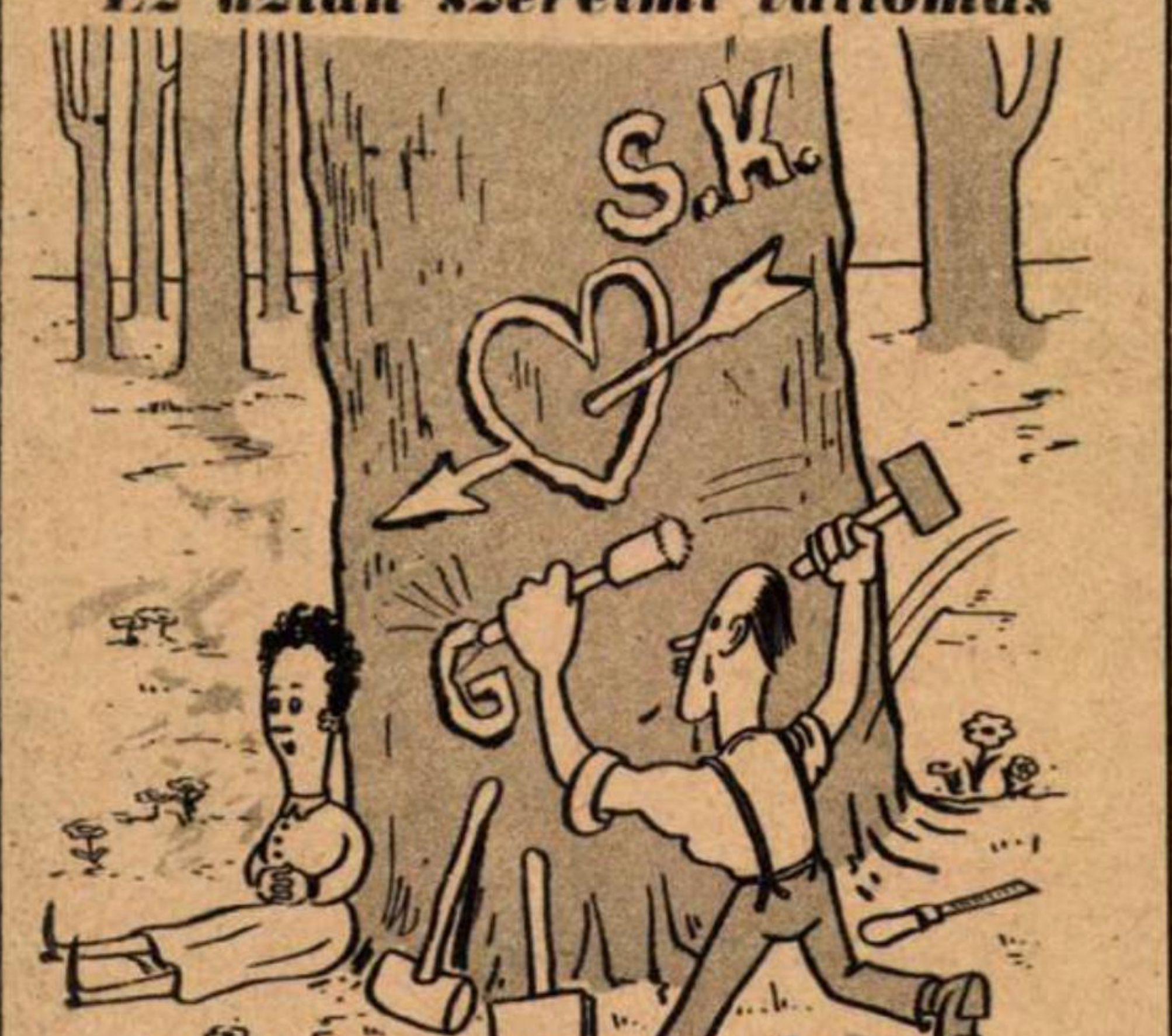

Micsoda kérdés

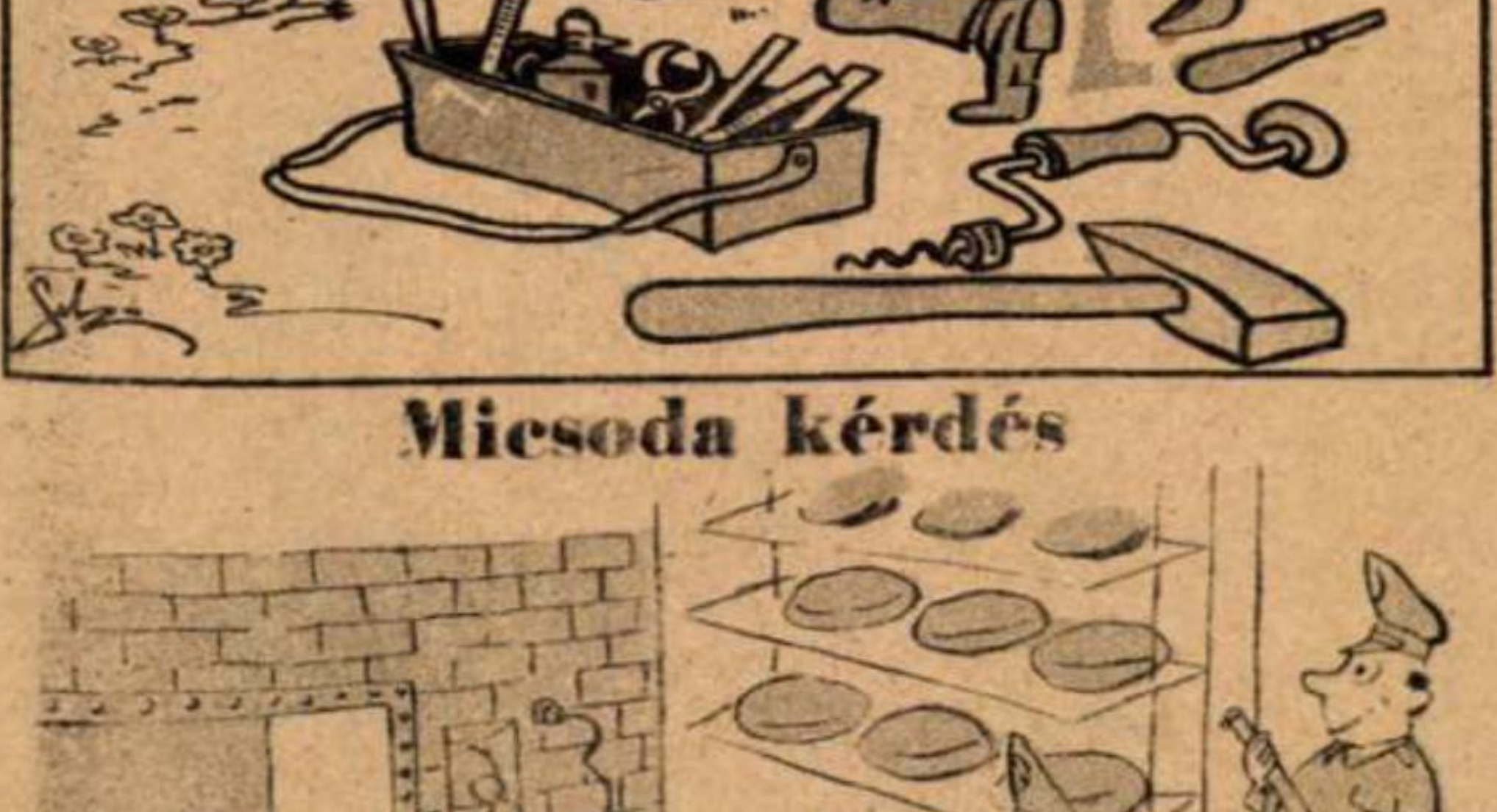

— Hogy lehet az pék uram, hogy a jó lisztből ilyen rossz kenyeret sütnek maguk?

— Már bocsánatot kérek, de honnan tudhattuk mi, hogy razzia lesz?

Chorin Ferenc támogatja az Amerikai Magyar Népszavát

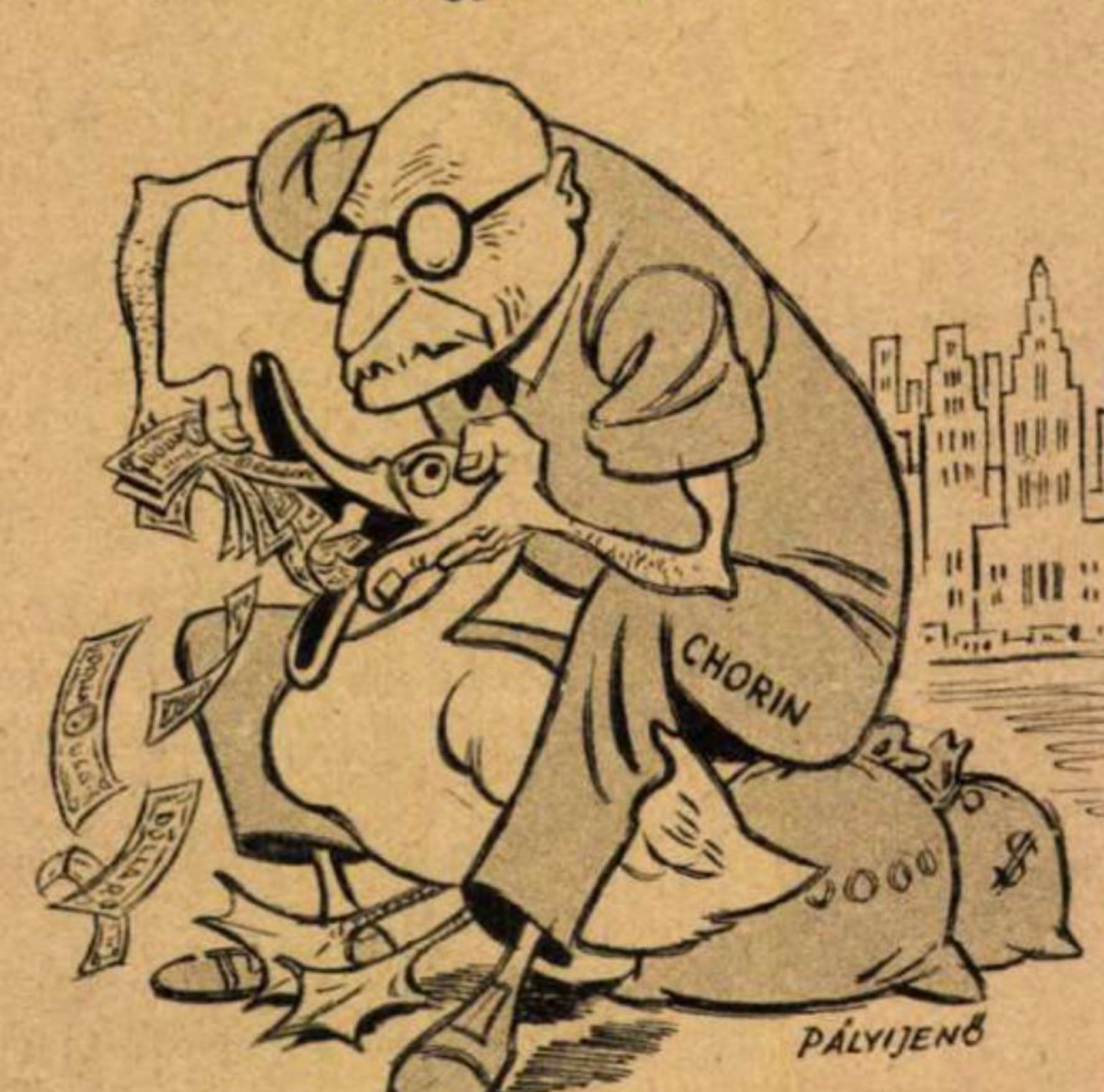
CHORIN
5000
$
PÁLYI JENŐ

Francia sorsjáték

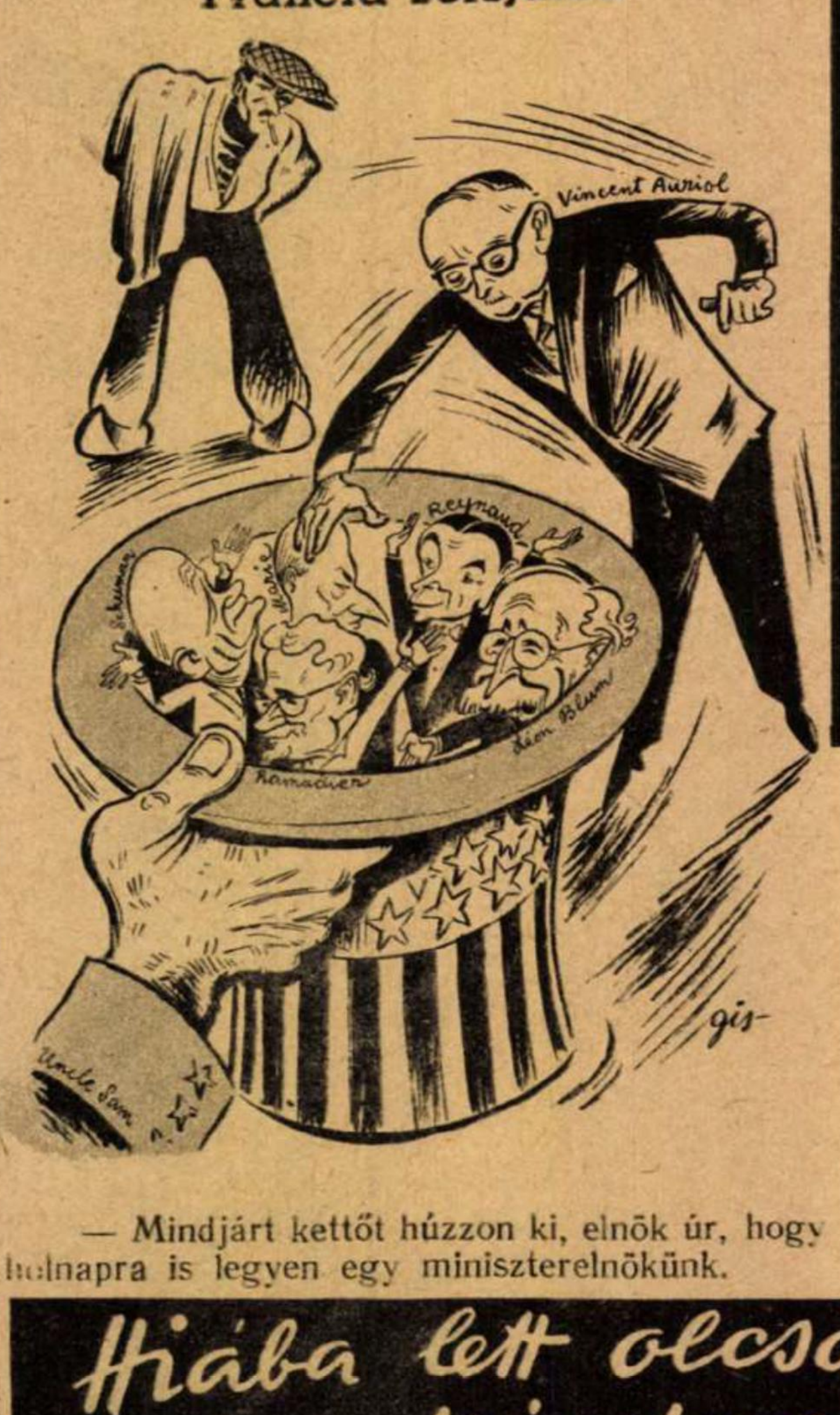
Vincent Auriol
Reynaud
Schuman
Marie
Ramadier
Léon Blum
Uncle Sam
gis

— Mindjárt kettőt húzzon ki, elnök úr, hogy holnapra is legyen egy miniszterelnökünk.

Akinek inge vegye magára!

„Akinek inge, vegye magára" című rejtvénysorozatunk utolsó feladatjaként keresztrejtvényt közlünk. A keresztrejtvény megfejtéseként elegendő beküldeni az abba foglalt vicc csattanóját, vagyis a vízszintes 10 és függőleges 11 sorokat. A pályázók között ezúttal is 50 kitűnő férfiinget sorsolunk ki. A pályázat feltételei ezek:

1. A megfejtést levelezőlapon kell közölni. Borítékban postára adott megfejtések érvénytelenek.

2. A megfejtéshez mellékelni kell a lapunk címoldalán található szelvényt.

3. A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó teljes nevét és pontos címét, valamint közölni kell a pályázónak azt is, hogy hányas számú inget szeretne nyerni.

4. Jelen számunkban közölt rejtvényünk megfejtési határideje: szeptember 11. Az e napon postára adott pályázatokat még figyelembe vesszük. A helyes megfejtést és a nyertesek neveit 38. számunkban fogjuk közölni.

5. A pályázatok erre a címre küldendők: Budapest, V., Honvéd-utca 10. szám.

— Halló, Amor házasságközvetítő iroda? Hallja, maguk alaposan rászedtek engem! Azt mondták, hogy a hölgy, akit ajánlanak, 152 centi magas.

— Na és?

— Vízszintes 10, függőleges 11.

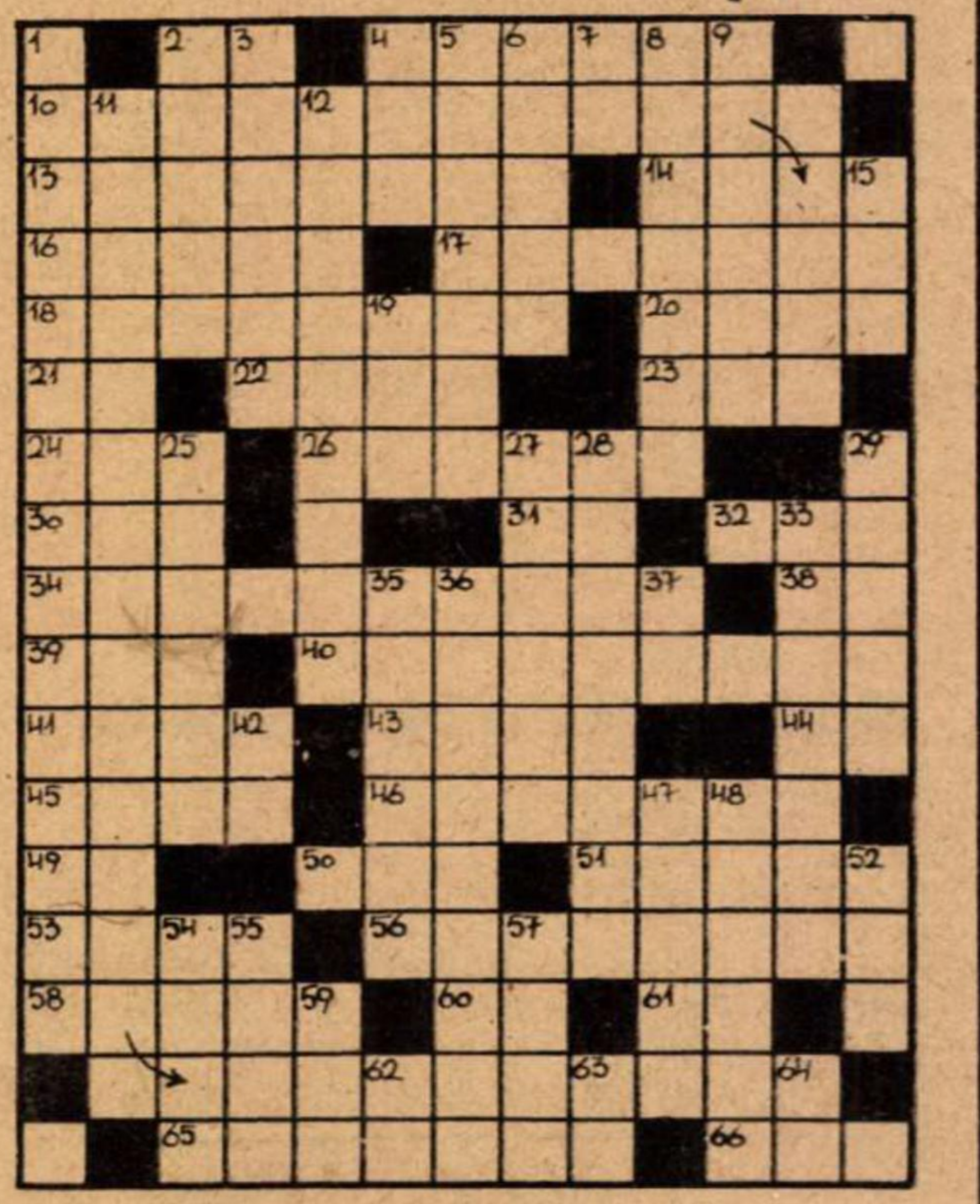
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66

VÍZSZINTES:

2. Kimondott betű
4. Makulátlan
13. Akiket Amerikában üldöznek
14. Fog, németül
16. A kölcsön fedezete
17. Feleségem bátyja
18. Nemcsak azokat, hanem ...
20. Szövetség
21. Nővekszik
22. „Telefonhuzal" a testünkben
23. T. K. Y.
24. Limited, rövidítése
26. Borfajta
30. Esztendeje
31. Távirati „ő"
32. Férje
34. A „Golf" is ez
38. Számnév
39. Budapesti Nemzetközi Vásár
40. Pénzintézet-típus
41. Komáromi község
43. Idegen női név
44. A Kaspi-tenger is ez
45. Délvidéki folyó
46. Talán
49. Vita mássalhangzói
50. És a többi, rövidítése
51. Mesék, angolul
53. Falu, Vác közelében
56. Türelmes, latin szóval
58. Másképpen
60. A Gallium vegyjele
61. Géza páratlan betűi
65. Perikles felesége volt.
66. Foghús

FÜGGŐLEGES:

1. Bármelyik percben indulhat
2. Idegen férfinév
3. Kossuth idevalósi volt
4. T T S
5. Speciális magyar nyelvtani fogalom
6. Ilyen a jég
7. Az utolsó betű
8. Vagyonmentő szolgálatot végez
9. Nyugati gót király volt
12. Segítség, kenetteljesen
15. N M A
19. Fordított német betű
25. Az USA Colorado államának fővárosa
27. Hajnali mise
28. MacDonald (film) keresztneve
29. A ló patáját védi
33. Az X-sugarak felfedezője
35. Tenniszütő
36. Dúslombozatú fa lehet ilyen
37. M B
42. Olasz névelő
47. Zenei műszó (szélesen, lassan)
48. Berúgni, tréfás szóval
52. Azonos betűk
54. Balkezes
55. Több spártai király neve
57. Fiúbecenév
59. Y A P
62. Skálahang
63. . . . rokház
64. Fordított betű

Szív küldi szívnek szívesen

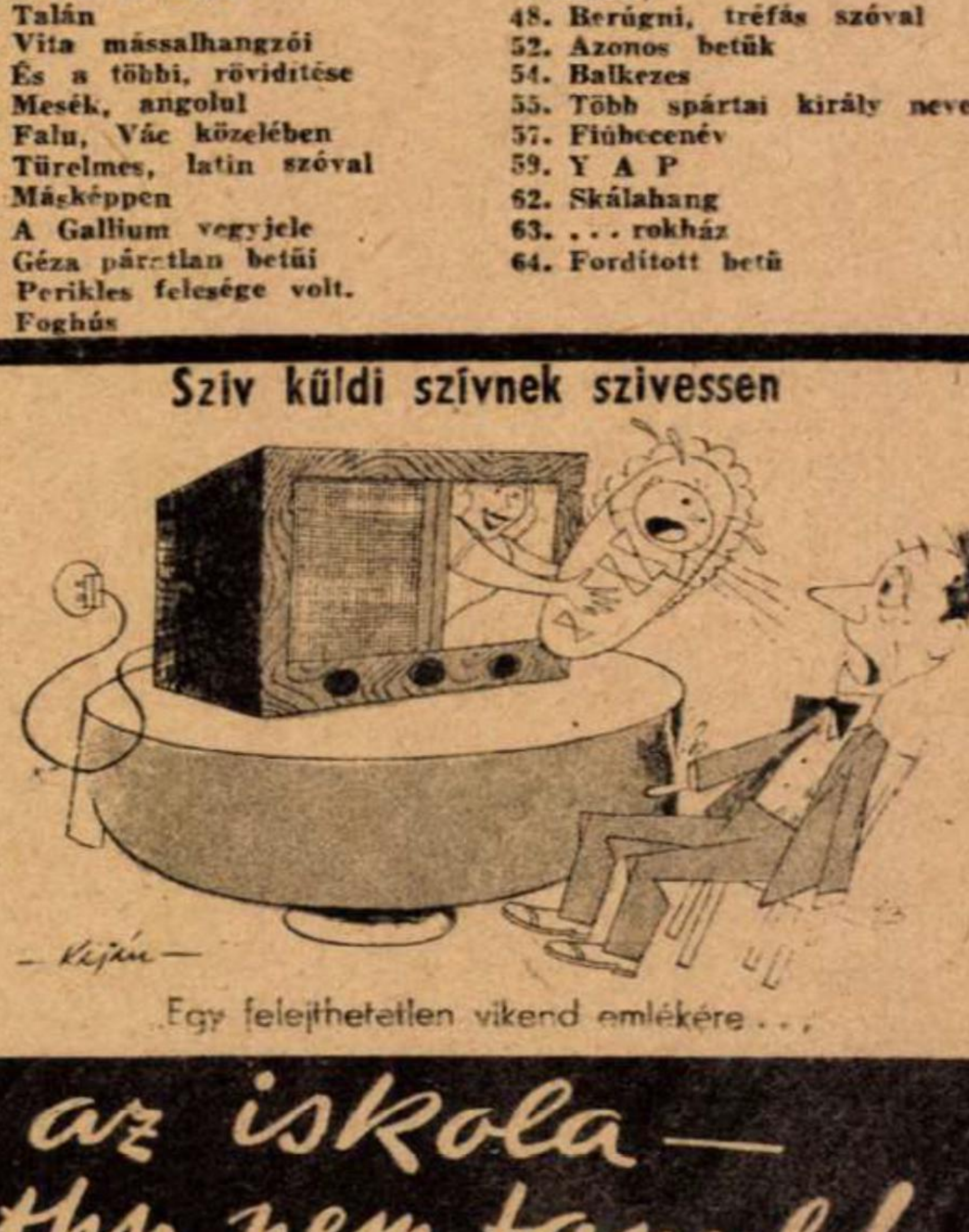

Egy felejthetetlen vikend emlékére . . .

Hiába lett olcsó az iskola — Mindszenthy nem tanul!

A wroclawi konferencián

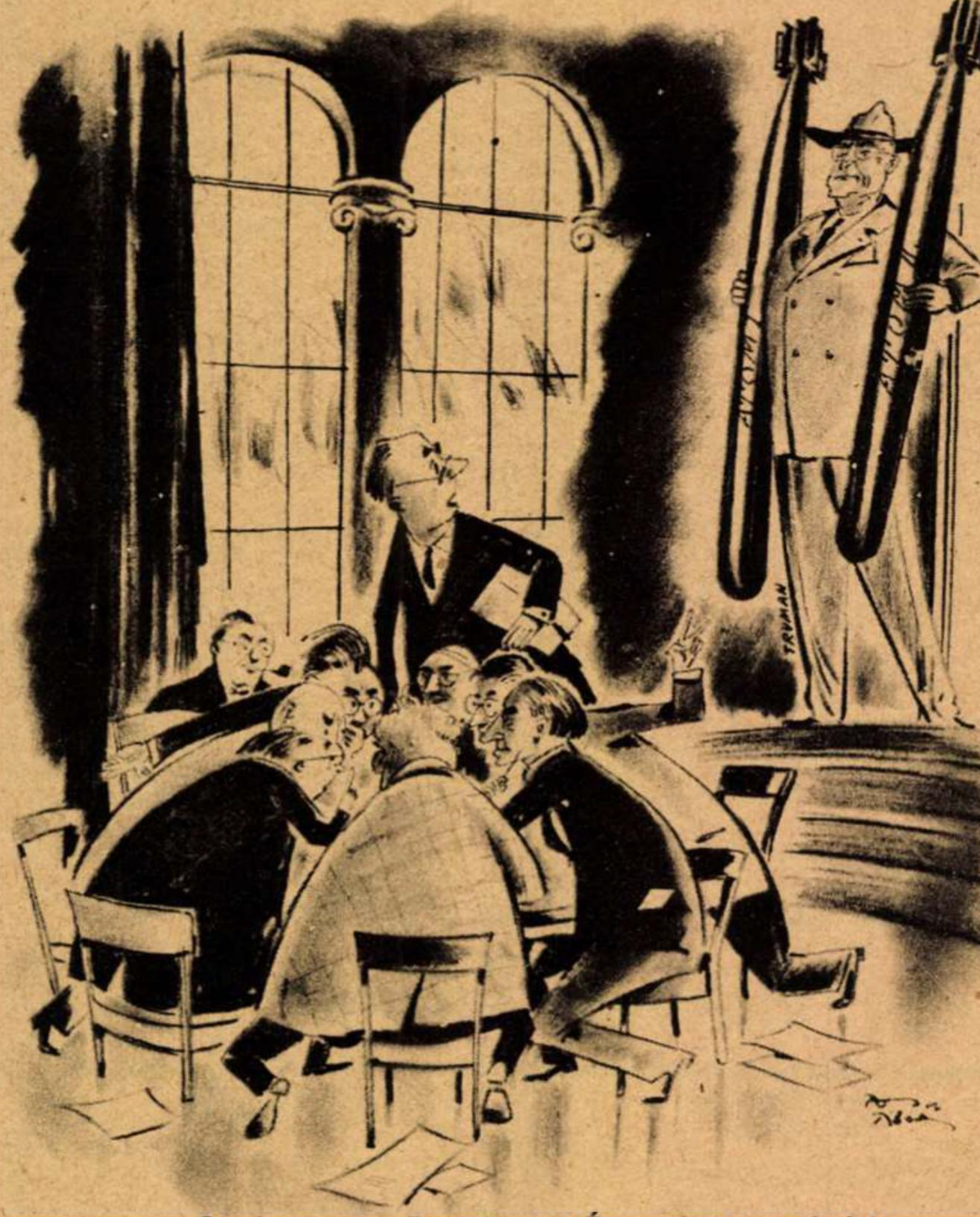

— Jó, hogy jön Truman úr! Épp magát utáljuk!

Túlzott diszkréció

Közkedveltségnek örvendő filmszínészünk nemrég nősült. A Mátrába vitte nászútra ifjú feleségét. Amikor a szállóba megérkeztek, kiadta a szobalánynak az ordrét:

— Nagyon megkérem magát, senkinek ne említse a szállóban, hogy nászutasok vagyunk. Nem akarom, hogy mindenki minket bámuljon.

Hogy-hogynem, másnap már a reggelinél minden szem a fiatal pár felé irányult, sőt egyes merészebbek feltűnő köszöntgetésekkel és megjegyzésekkel tették tönkre a fiatalok inkognitóját. A színész sietett is előkeríteni a szobalányt:

— Nézze Aranka, én nem sajnáltam magától 50 forint borravalót, hogy tartsa titokban a házasságunkat, s persze, maga sietett elkotyogni, hogy nászúton vagyunk.

A szobalány megszeppenve tiltakozott:

— De művész úr, hova tetszik gondolni! Nemcsak hogy titokban tartottam, hogy nászutasok, de mindenkinek azt meséltem, hogy csak egy félév mulva fognak megesküdni.

Haladjunk a korral

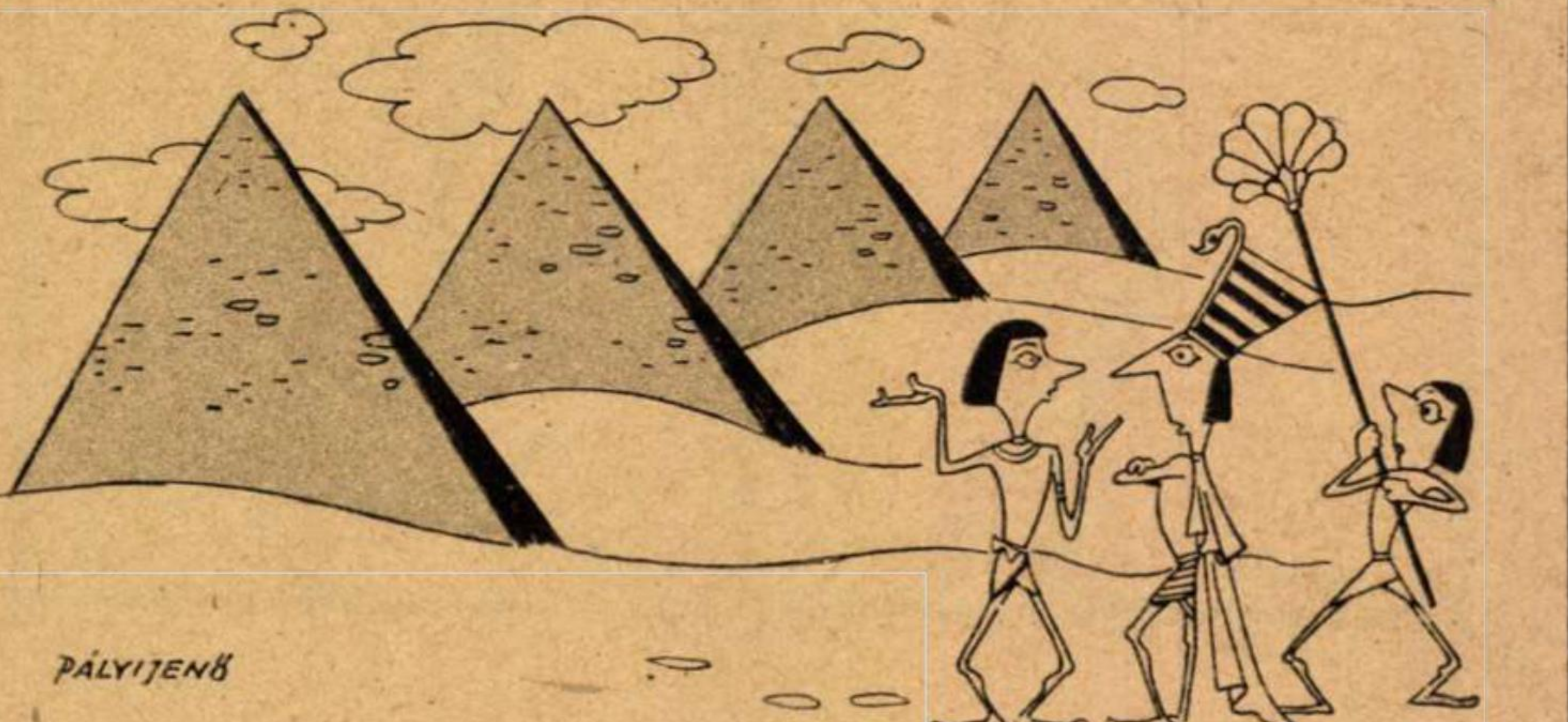

— Ime a típuspiramis, fáraóm. Forogni nem lehet benne, de ha csendesen fekszik, akkor párezer évig eltart.

Csak feltételek kérdése

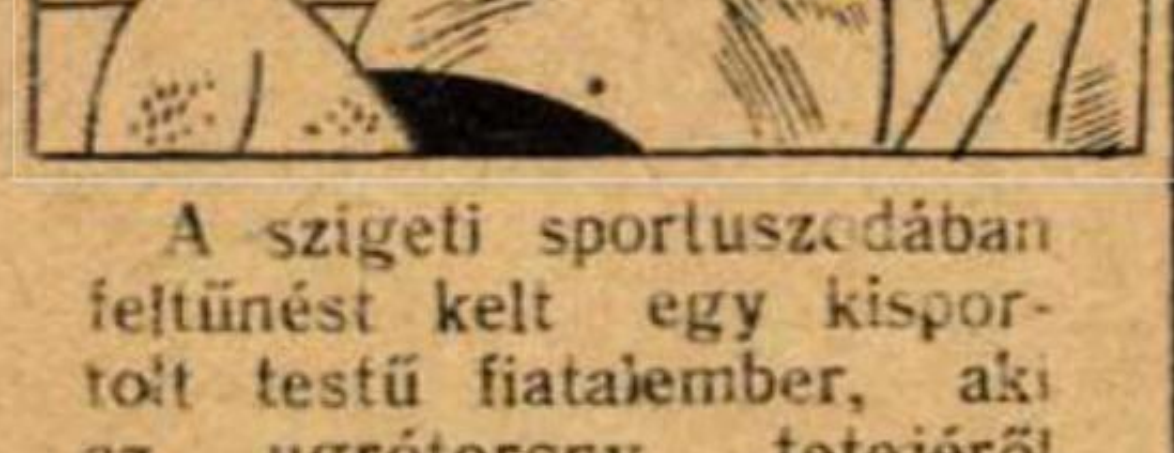

A szigeti sportuszodában feltűnést kelt egy kisportolt testű fiatalember, aki az ugrótorony tetejéről szebbnél szebb fejeseket ugrik az úszómedencébe. Mindenkinek tetszik a szép produkció, csak a rendkívül kövér Halupka nincs elragadtatva a látványtól.

— Nagy kunszt — mondja lekicsinylően. — Húsz évvel fiatalabb volnék, nem lennék ilyen kövér és asztmás, aztán úszni is tudnék és nem szédülnék a magasban, akkor egy kis bátorság kellene hozzá és én is megcsinálnám . . .

Az orvos is ember

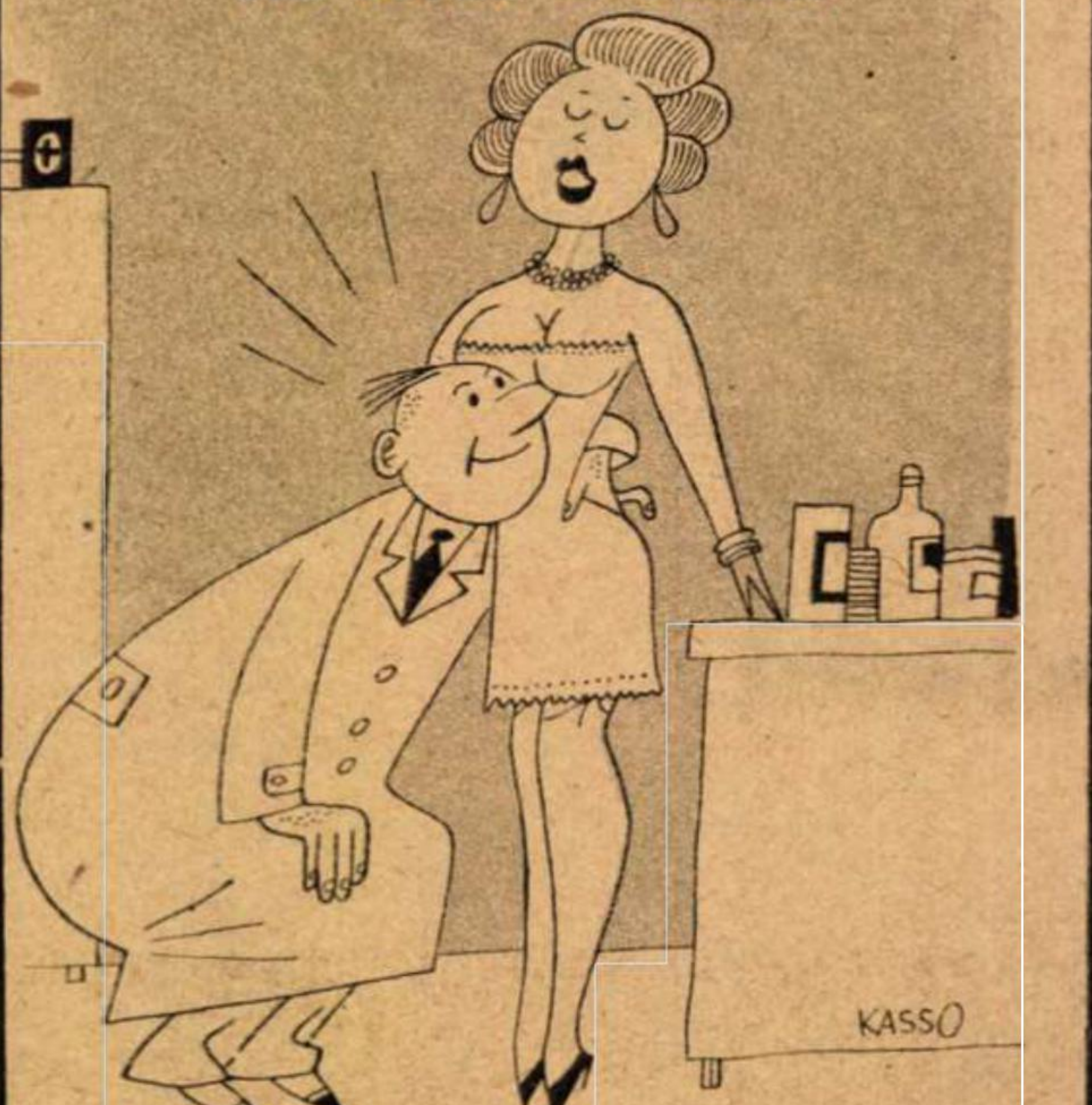

— Most sóhajtson kétezerszer . . .

Pályázom a Nobel-díjra

Irta:
Karinthy Frigyes *

Egész nyugodtan meg merem írni, hogy pályázom a Nobel-alapítvány költői díjára és azt is, hogy milyen minőségben óhajtok pályázni. A zsűri valószínüleg nem tud magyarul, a zsűri most hinduul tud csak: odaadta a Nobel-díjat Rabindranath Tagore hindu költőnek, akit ezzel a világ legnagyobb költőjének nevezett ki.

Már zsenge gyermekkorom óta a Nobel-díjra pályázom. Költeményeim Petőfi, Heine, Baudelaire, Maeterlinck és más álnevek alatt jelentek meg. Belevittem költeményeimbe azt az általános emberi hogyhijjákokat, amit a Nobel-díj alapítója feltételül tűzött. Minden élő nyelven megpróbálkoztam: hiába. A Nobel-díjat nem kaptam meg. Megkapta helyettem Rabindranath Tagore, a hindú költő? — kérdi nagyságos asszonyom. — Mennyiben képviseli a hindu költő az én érzelmeimet, vagy a kegyed érzelmeit, nagyságos aszonyom, vagy azoknak az érzelmeit, akik mint zsűri odaitélték a díjat? — Hát, kérem, nagyságos asszonyom, mindjárt megmagyarázom. Itt van Rabindranath Tagore egyik csodaszép költeménye, mely így hangzik:

„Mikor a tamarix-fára először felmásztam, gyermekkoromban, akkor az én kis szívem még olyan volt, mint egy akajuboabob, amelyen a drugho-madár fütyörész.

De most már az én szívemben nem a drugho-madár, hanem a hatalmas Mahadő-Biskája énekel és így tesz: pivi, pivi.“

Pardon, pardon, nagyságos asszonyom, egy percre. Nagyságos asszonyom azt jegyzi meg kissé felületesen, hogy mi ez a frász, hisz ez nem egy vers, se rím nincs benne, se ritmus, mi az, hogy boabob és drugho és általában az egész vacak micsoda légyen. Előre kell bocsátanom, hogy a zsűri ezeket a verseket angol fordításban ismerte meg és hogy a hindu verseket így írják, hát így írják. És hogy ez a vers miért gyönyörű és miért tetszett azoknak az uraknak, akik a díjat adják az embernek? Hát nézze, kérem, nagyságos asszonyom. Ebben a versben az a gyönyörű, hogy ebben a versben exotikus zamat van. Hogy mit értünk exotikus zamat alatt? Exotikus zamat alatt azt értjük, hogy az ember soha életében nem hallotta azt a szót, hogy tamarix és bcabob és Mohadő és hogy ő a verset egészen másképpen szokta élvezni és rá például csak a rím és ritmus hat, — mindezekből viszont arra a következtetésre jut, hogy milyen furcsa emberek lehetnek, akik ilyesmin törik a fejüket, ezek a hinduk. Hát nem ütötte meg, nagyságos asszonyom, lelkében a legmélyebb húrokat az a nagyszerű gondolat, hogy amikor a tamarix-fára mászott a költő, akkor még csak a drugho-madár fütyörészett, később pedig maga a nagy Mahadő? Mikor szerelmes volt, mikor bánata volt, mikor őrült, nem gondolt lelkesen a baobobra? Nem? Nagyon csodálom.

De mit magyarázzak sokat: megyek haza dolgozni. A feleségem úgyis nagyon furcsán néz rám, mióta ez a Rabindra . . . dranath Tagore megnyerte a Nobel-díjat; szárazon és figyelmeztetően kijelentette, hogy a jövő évben, éppen abban az időben, mikor a Nobel-díjat adják, neki sürgősen szüksége lesz kétszázezer koronára, hát úgy osszam be magamnak. Különben is ifjú költőink, mint hallom, máris gyakorolják magukat az exotikus lírában, most ez az irány, mióta ez a Radinbra . . . na, nem akarom előlről kezdeni.

Ezek itt . . . ez néhány kisérlet, néhány pályamunka . . . Ez itt a Pápua-álmok sorozat, amit holnap szándékozom beküldeni a Nobel-akadémiára. Ha megengedi, felolvasom az egyiket.

Mikor megláttalak
Atfúrt orrlikadban
Egy vaskarikán lógott, crixcrax-fából
De le voltál sülve a naptól
És majdnem fehér voltál
De le voltál sülve a naptól
Te pofokatepe
Te pekefetopó."

Na jó, így marhaság, ha hallja az ember és tudja, hogy én írtam. Csakhogy én ezt patagóniai levélbélyeggel fogom küldeni és Buabuo-Tsingula pápuai költőnek írom magamat alá, — majd meglátja, milyen gyönyörű lesz akkor mindjárt és hogy fog tetszeni azoknak a Nobeléknak! Mennyi báj, mennyi primitív erő, mennyi exotikus tűz és nyers poézis lesz benne . . . ha én ezt mind el tudnám mondani magának. Mondja, hogy én mondtam, ezzel a verssel még találkozunk angol fordításban és angolból lefordítják még magyarra is . . . és akkor talán még nekem is tetszeni fog.

---

* A nagy humorista halálának 10-ik évfordulójára.

Az amszterdami filozófuskongresszus ruhatára

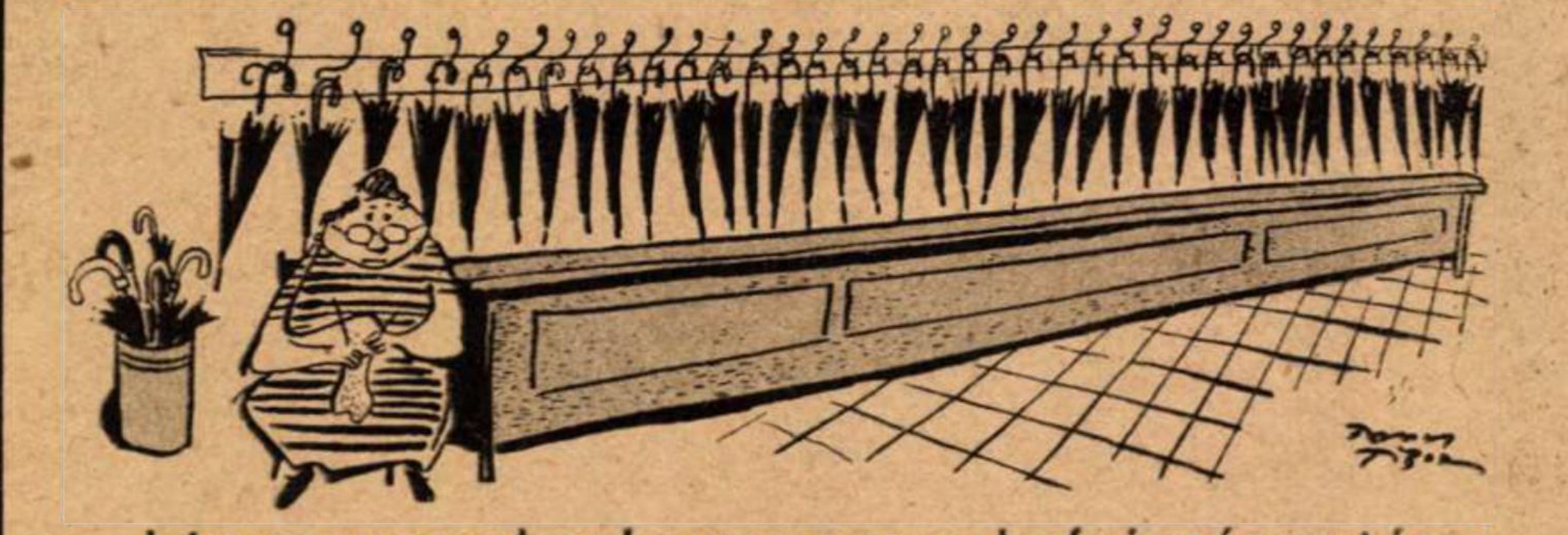

három nappal a kongresszus befejezése után

Túlzott óvatosság

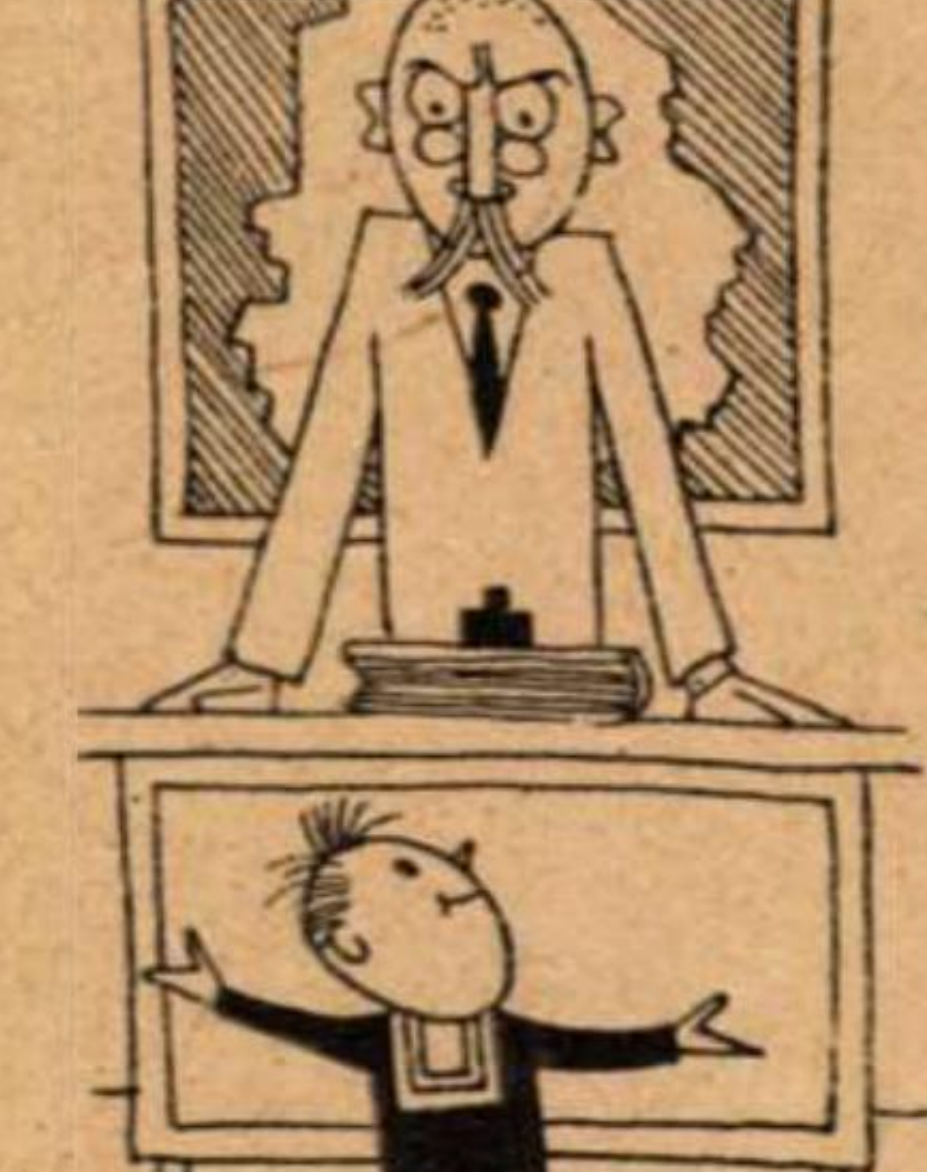

Figyelmeztette a tanító az osztályt: akinek a családjában járványos megbetegedés fordulna elő, az jelentse be s mindaddig ne jöjjön iskolába, amig a beteg családtag meg nem gyógyul. Egy kisfiú rögtön jelentkezett is: nővére kanyaróban fekszik. A tanító hazaküldte.

Két hét mulva bejött tanításra a kisfiú, s a tanító megkérdezte tőle:

— Bizonyos, hogy már meggyógyult a nővéred?

— Bizonyos, tanító úr, nemsokára haza is jön vidékről.

Egy bizón állampolgár

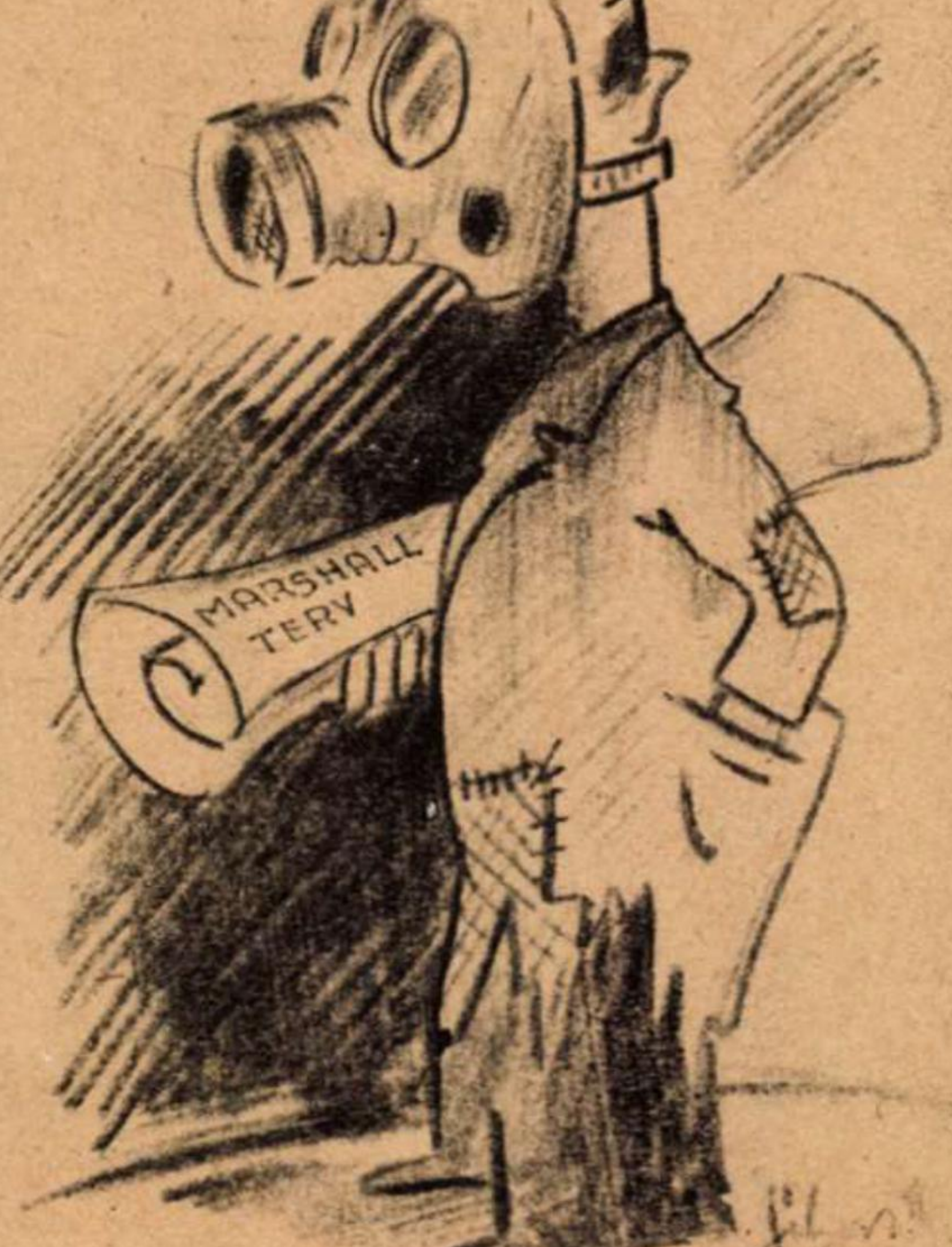

Egy kis félreértés

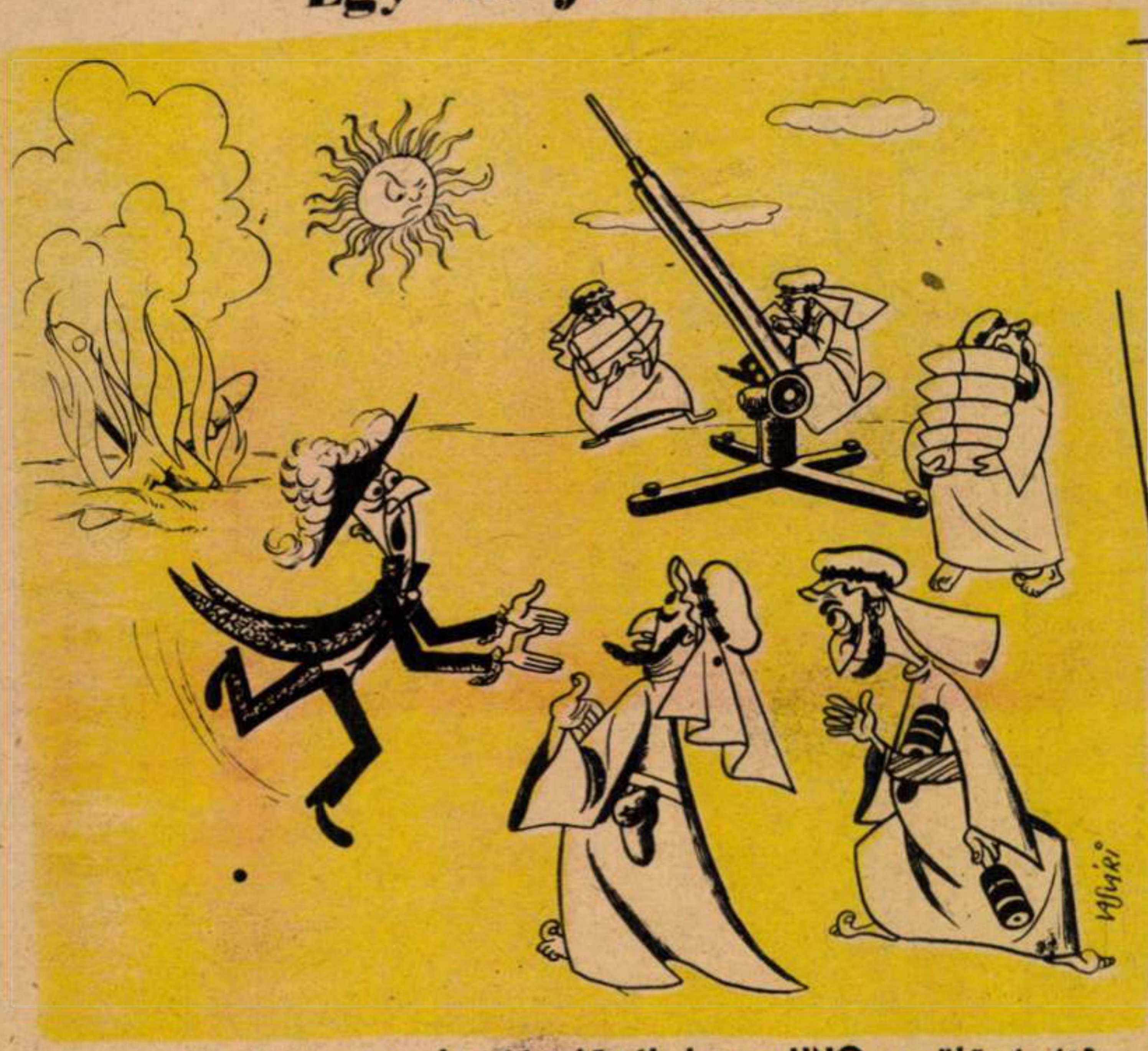

— Emirkém, maguk miért lőtték le az UNO repülőgépét?
— Mert azt hittük, hogy fegyverszünet van.

Kedves Szerkesztő úr!

Nagy érdeklődéssel olvastam mulltheti számukban a «Beszkárt új utakon» c. figyelemreméltó javaslatot, amely indítványozta, hogy ezentúl a villamosokon szüntessék meg a jegyváltást és minden utas egy titkos jelszót legyen köteles a kalauz fülébe súgni, a jelszót pedig, ha jól emlékszem, 50 fillér lefizetése ellenében a Beszkárt akácfautcai központjában tudhatta volna meg az ember.

Ez az ötlet véleményem szerint forradalmat jelent a közlekedés terén, de van egy nagy hibája, amelyre senkisem gondolt. Az, hogy a jelszót sokan elmondanák az ismerőseiknek is és így sokan hozzájuthatnának a jelszóhoz, anélkül, hogy az 50 fillért az akácfautcai központban lefizették volna. Ez ellen csak úgy lehetne védekezni, ha a jelszóról írást adnának...! Nem kellene nagy feneket keríteni a dolognak, elég volna ecélra egy 10 × 10 cm-es papírcetli, amelyre rányomtatnák az aznapi jelszót és a közönség szépen megkaphatná 50 fillérért a kalauznál.

Ezzel a kis változtatással az ötletet elfogadhatónak találom, lám egy kis gondolkodással hova jut az ember.

Kelt.

Hazafias üdvözlettel:
Kukecz Margit
latinszakos szemfelszedő.

Ludas Matyi azt üzeni

K. J., Orczy-út. Ön kifogást emel legutóbbi számunkban közölt egyik viccünk ellen, amely Kellér Dezsőt, a kitűnő humorista írót „nem megfelelő környezetben" említi. Egy véleményen vagyunk önnel Kellér Dezső írói értékét illetően és nagyon sajnálnánk, ha az ártatlan tréfánknak olyan kicsengése lenne, mint amilyet ön hall belőle. Egyébként Kellér friss és vidám írásai lapunkban is megjelennek, valahányszor erre nekünk módot ad.

Dr. Z. és többeknek. 4. rejtvényfeladatunk közlésekor a feladat megfogalmazása csakugyan nem volt elég precíz. Hogy utólagosan ne komplikáljuk a dolgot, minden olyan megoldást elfogadtunk, amely a tágan értelmezett feltételeknek megfelelt.

De Gaulle és a dollárhegy
avagy
ügyeljünk a feliratra

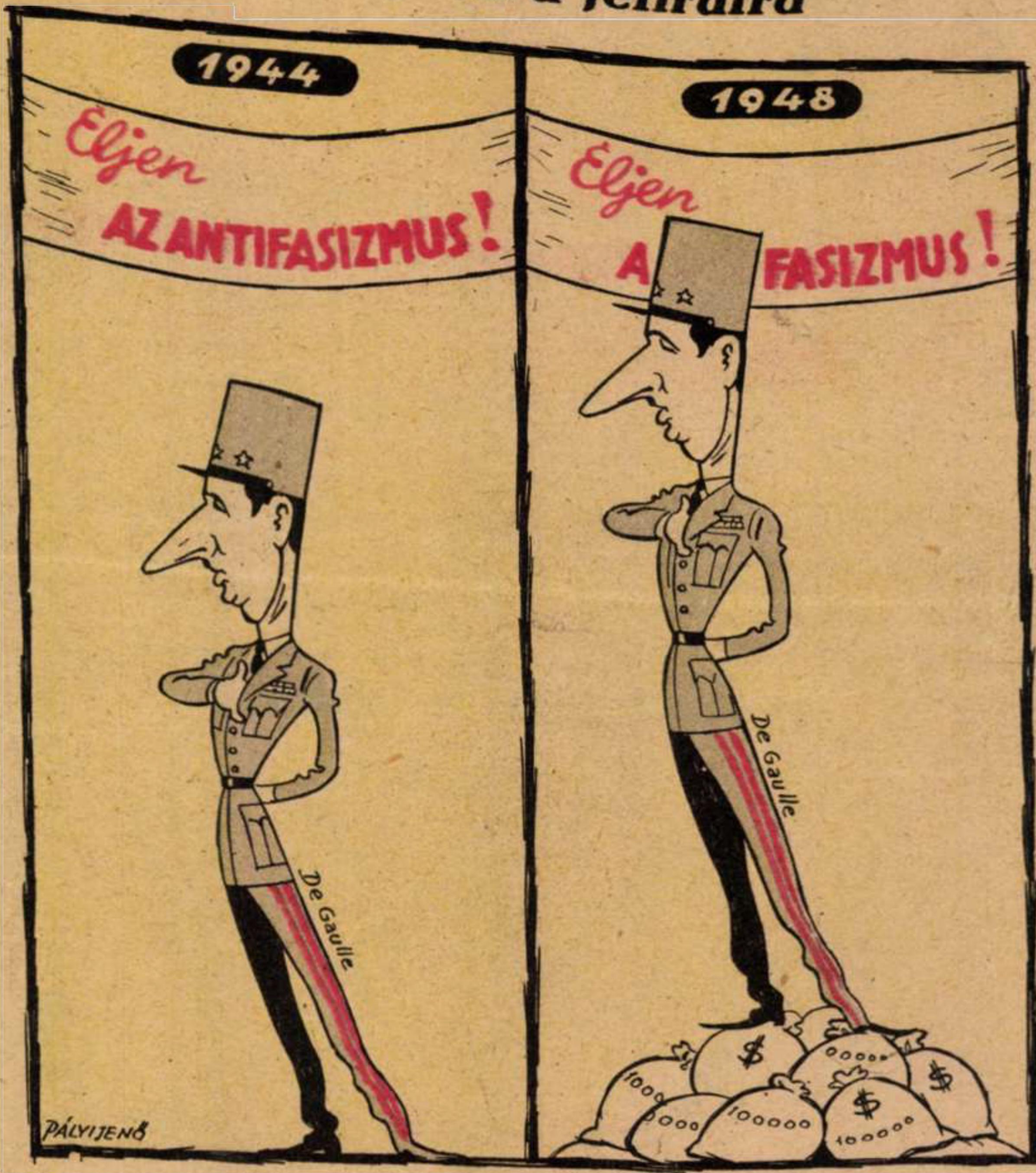

GÁDOR BÉLA:

Nem stimmel a leltár

Elmondom a katonai bürokrácia egy jellemző esetét abból az időből, amikor átmenetileg én is Horthy Miklós katonája voltam, ha nem is a legszebb katonája. Ez akkoriban történt, amikor tollal, tapperral a kezemben halált megvető bátorsággal küzdöttem az új Európáért, a komáromi öregkaszárnya gondnoki irodájában. Az iroda vezetője, Schlacht főtörzsőrmester úr, energikus, fürge és rendkívül buta ember volt, bár saját bevallása szerint két elemi iskolát sikerrel elvégzett. Egyszer megkérdeztem, hogy autodidakta volt-e, kikérte magának, ő sohasem volt autodidakta, mindig a géppuskásoknál szolgált. Sokat tanultam tőle. Több katonai iratban láttam már leírva ezt a szót, hogy «sütöde», hol két t-vel, hol két d-vel. Ő volt az első, aki három d-vel írta, így: süddöde.

Schlacht főtörzs úr egy reggel izgatottan ugrott be az irodába.

— Költözünk — azt mondja. — Megyünk át az új kaszárnyába. Fel kell venni a leltárt.

Előkotort egy poros könyvet, plajbászt, papírost, elindultunk. Első körlet. Hol a napos, az anyátok istenit? Odavágódik a napos, jelentkezik. Hol a törzsőrmester úr, az anyád istenit! Alázatosan jelentem, a törzsőrmester úr kiment a vasúthoz. Hol az őrmester úr, az anyád istenit? Alázatosan jelentem, az őrmester úr elment fürödni. Hát akkor mék marha van itt? Alázatosan jelentem, én.

Az öreg kinyitja a könyvet, sillabizál.

— Itt nyolc fogasnak kell lenni. Közlegény, számolja meg, hány fogas van.

Körülnézek és jelentem:

— Főtörzsőrmester úr, alázatosan jelentem, egyse.

— Hol vannak a fogasok, az anyátok istenit?

— Alázatosan jelentem, hármat elvittek a négyes körletbe, egyet elvitetett az őrmester úr, négyet elvittek a páncélosok, akik előttünk itt voltak.

A főtörzsőrmester úr megnyugodva bólint és felém fordul.

— Mindent bejegyezni, az anyád istenit.

Mindent bejegyeztem a leltárba, azt is, hogy három kályhából kettőt elvittek a szakácsok, viszont egy vödör helyett kilenc van és a három seprő átváltozott egy csákánnyá. Mindent beírtam, az anyám istenit.

A következő körletben persze ugyanez volt a helyzet. Minden körletben ugyanez volt a helyzet. Egy hétig csináltuk a leltárt 14 körletben és én buzgón jegyeztem, hakliztam, nyilaztam, hivatkoztam. Lassan kifogytam a jelekből, akkor fantasztikus ábrákat rajzoltam, később, midőn művészambicióm is felébredt, emberi testrészeket és kis mókusokat.

Ahogy a leltár elkészült, átköltöztünk az új kaszárnyába. Persze, a leltári tárgyak felét útközben ellopták, másik fele pedig ismét többszörösen gazdát cserélt. Egy hét mulva, amidőn éppen egy komplikált szolgálati jegyet próbáltam magyarra fordítani, Schlacht főtörzsőrmester úr felém fordult. Arcán a belső megvilágosodásnak az a fénye ömlött el, amely a zseniális ötletek megszületésénél annyira jellemző.

— Most pedig — mondta ihletetten — vesszük a leltárt, végigmegyünk a körleteken és megnézzük, minden a helyére érkezett-e.

Újabb két hét alatt végigrepültünk mind a tizennégy körleten. Az előbbi leltározással szemben most az volt a változás, hogy semmit, soha, sehol a világon nem találtunk meg. Egy szöget sem. A főtörzsőrmester úr megnyugodva vette tudomásul a hosszas magyarázatokat, melyek mindenkor precizek és kielégítőek voltak. Én ezúttal már szürrealista stilusban jegyezgettem, úgyhogy a végén a leltár már olyan volt, mint egy elmebeteg kínai végrendelete a hetedik századból.

Amikor ez a munka is szerencsésen befejeződött, egy reggel Schlacht főtörzsőrmester urat kétségbeesett arckifejezéssel találom az asztala mellett. Kidülledt szemmel nézi az előtte kinyitott leltárt, izzad, nyög, szuszog.

— Mi baj van, főtörzsőrmester úr alázatosan kérdem?

Schlacht felém se fordul, üveges tekintettel mered a semmibe.

— Hiányzik egy balta, az anyjuk istenit!

Egy mondén csecsemő

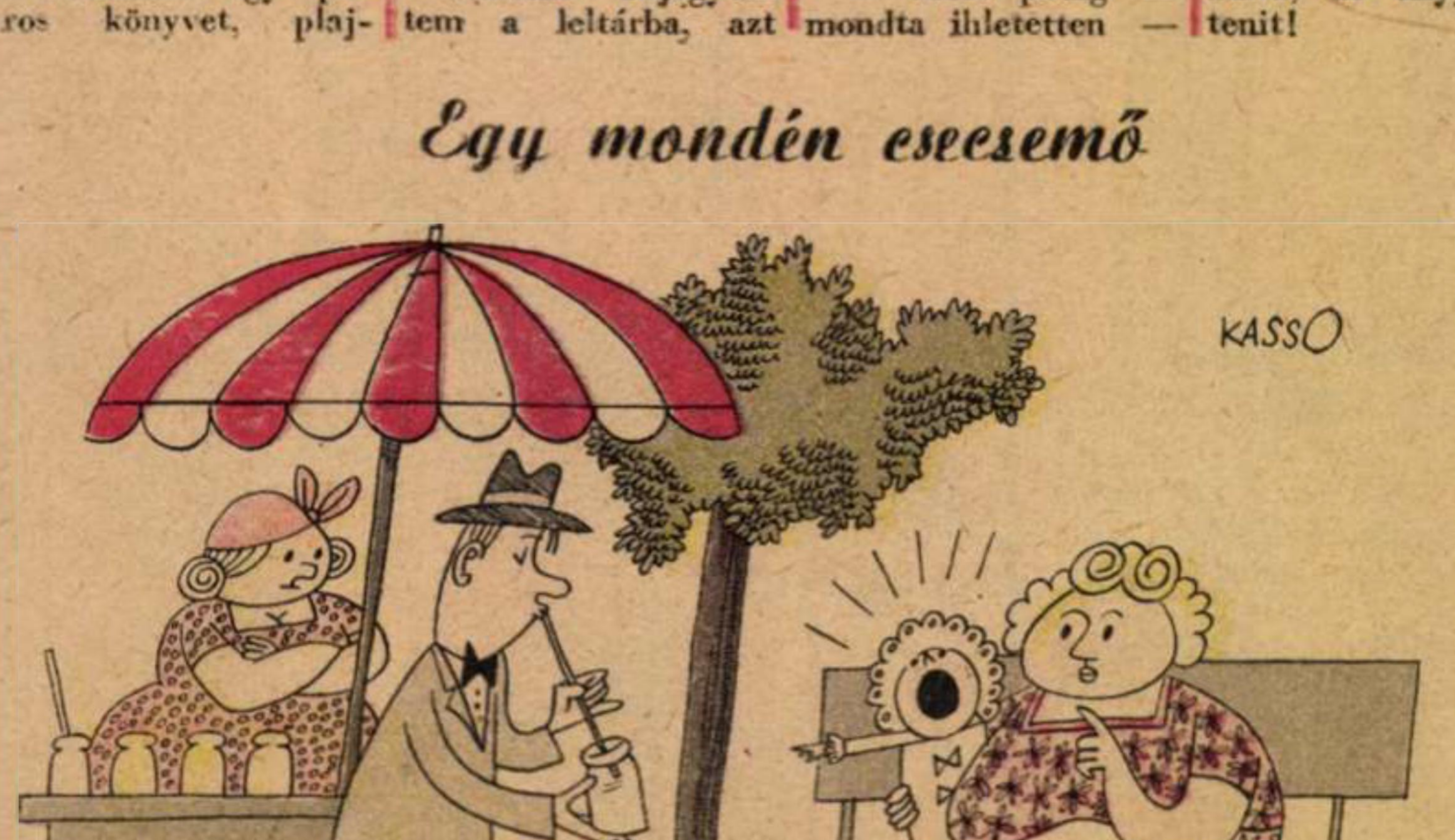

Dadus, én is szalmaszállal akarom a tejet szívni.

Sok borravaló sokra megy

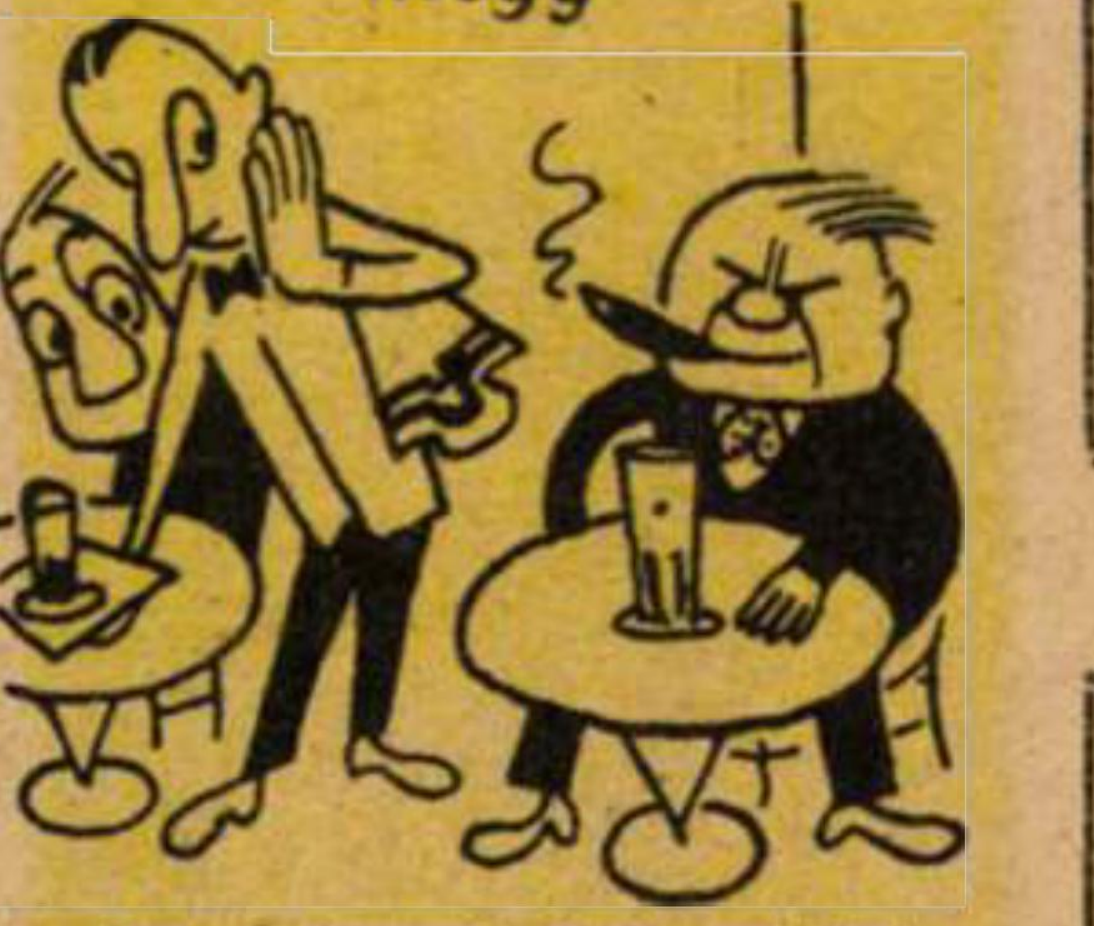

A fukarságáról közismert színházi rendező a napokban bement a dunaparti kávéházba. A pincér odasúgta az egyik vendégnek:

— Tetszik látni azt az embert?

— Igen. Ki az?

— Egy gadag pasas, aki a borravalóból gazdagodott meg — felelte a pincér.

— Szóval egy volt kollegája?

— Dehogy kérem.

— Hát akkor, hogyan tudott a borravalóból meggazdagodni?

— Úgy kérem, hogy sohasem adott.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

E HÉTEN

Sarokba állítjuk

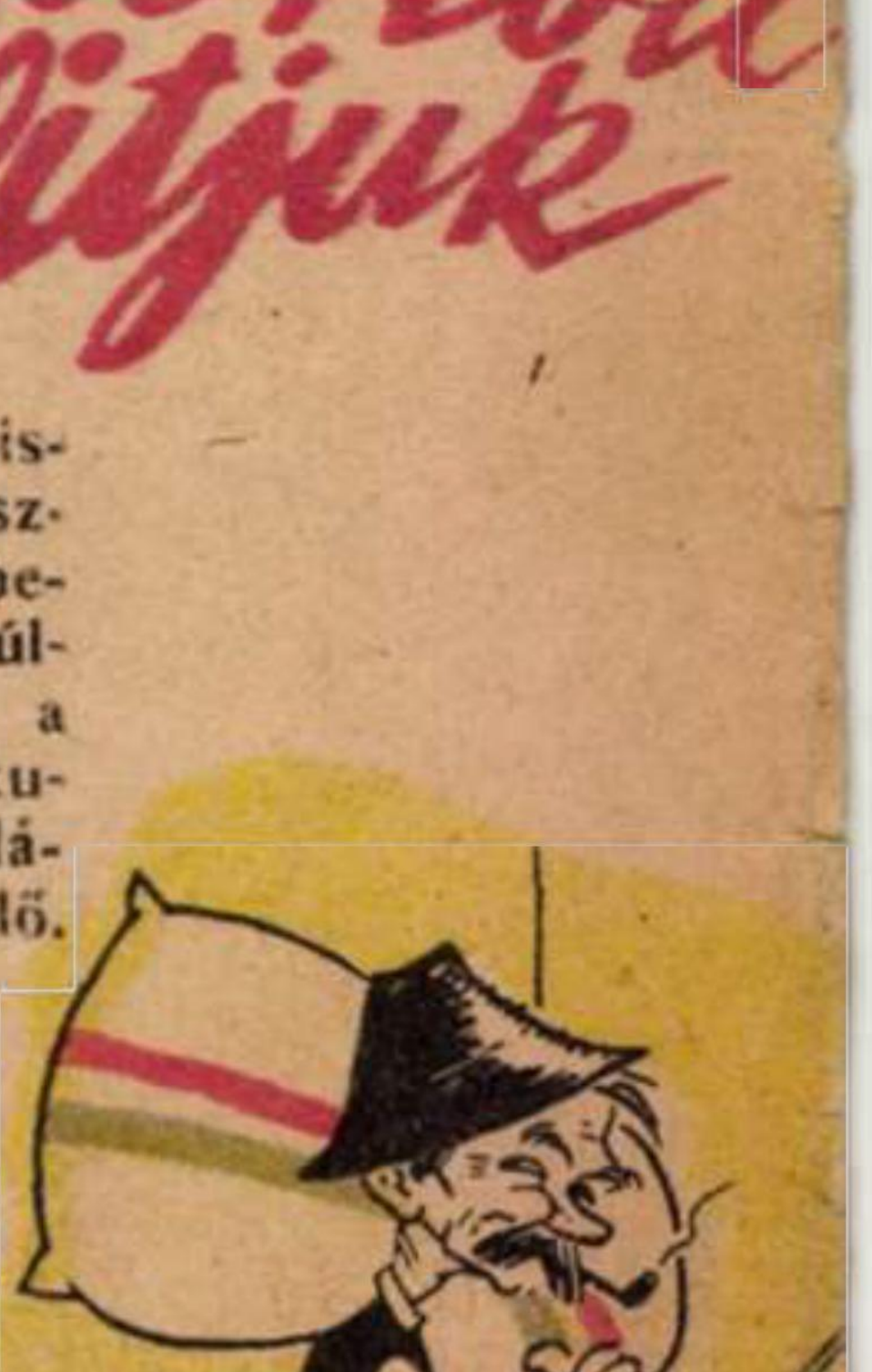a magyar kisbirtokos parasztot, mert a beszolgáltatás túlteljesítésével a szegény kis kukoricabuci halálát idézte elő.